

เจตคติและพฤติกรรมที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
บริษัท กุลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด

ATTITUDE AND BEHAVIOR TOWARD WORK SAFETY OF
EMPLOYEES IN KULTHORN ELECTRIC COMPANY LIMITED

สุจินต์ เสาสิน
SUJIN SAOSIN

วพ.

๗๗๕
๒๕๕๙

b. 10824550

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 144895
วันเดือนปี..... 26 S.A. 2559

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

คณะกรรมการบริหารและจัดการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2559

KMITL - 2016 - FAM - M - 047 - 040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**ATTITUDE AND BEHAVIOR TOWARD WORK SAFETY OF
EMPLOYEES IN KULTHORN ELECTRIC COMPANY LIMITED**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENT FOR
THE DEGREE OF MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
IN BUSINESS ADMINISTRATION
FACULTY OF ADMINISTRATION AND MANAGEMENT
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2016**

KMITL - 2016 - FAM - M - 047 - 040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2016

FACULTY OF ADMINISTRATION AND MANAGEMENT

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะกรรมการบริหารและจัดการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์

เจตคติและพฤติกรรมที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานของ
พนักงาน บริษัท กุลธร อิเล็กทริก จำกัด
ATTITUDE AND BEHAVIOR TOWARD WORK SAFETY
OF EMPLOYEES IN KULTHORN ELECTRIC COMPANY
LIMITED

นักศึกษา

นายสุจินต์ เสาสิน

รหัสประจำตัว

57611074

ปริญญา

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

บริหารธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณารัตน์ แสงมณี

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
พศ.ดร.ณัฐวุฒิ โรจนนิรุตติกุล	
รศ.ดร.วรรณารัตน์ แสงมณี	
อ.ดร.ปรเมศร์ อัครเรืองพิภพ	
พศ.ดร.มนัส ไพฑูริย์เจริญผล	
ดร.พยัค วุฒิรงค์	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ 15 กรกฎาคม 2559 เวลา 10.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ห้อง 402 อาคารสำนักบริการคอมพิวเตอร์

คณะรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ ดร.อำนวยการ แสงโนรี)

คณบดีคณะกรรมการบริหารและจัดการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

เจตคติและพฤติกรรมที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงาน
ของพนักงานบริษัท กุลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด

นักศึกษา

นายสุจินต์ เสาสิน

รหัสประจำตัว

57611074

ปริญญา

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

บริหารธุรกิจ

พ.ศ.

2559

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณารถ แสงมณี

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเจตคติและพฤติกรรมที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กุลธร อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด โดยศึกษาความแตกต่างระดับเจตคติและพฤติกรรมที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานซึ่งจะจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บริษัท กุลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ พนักงานบริษัท กุลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด จำนวนทั้งหมด 235 คน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สถิติทดสอบ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันในการทดสอบสมมติฐาน ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานพนักงาน บริษัท กุลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด อยู่ในระดับสูง ระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งจำแนกออกเป็นด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน อยู่ในระดับมาก ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุ มีพฤติกรรมความปลอดภัยด้านการสนับสนุนความปลอดภัยและด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และไม่ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Attitude and Behavior Toward Work Safety of Employees In Kulthorn Electric Company Limited
Student	Mr. Sujin Saosin
Student ID	57611074
Degree	Master of Business Administration
Program	Business Administration
Year	2016
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. WoranatSangmanee

ABSTRACT

The objective of this study. To study the attitudes and behaviors towards safety employee Kulthorn Electric Co.,Ltd. The sample used in this study. Employees Kulthorn Electric Co.,Ltd. All 235 people by the statistics used in the analysis included percentage, arithmetic. The standard deviation The test t-test analysis. Analysis of Variance and Pearson correlation coefficient to test the hypothesis. The results of this research showed. Attitude to security staff working in the company. Kulthorn Electric Co.,Ltd. Is high The safety behavior at work. Which is divided into the areas of exploration, development, safety and working conditions. At a high level Support security measures at a high level. Training and activities relating to safety at a high level. The use of tools and safety equipment at a high level. Personal factors that have experienced an accident. Behavior, safety, support and security of user machines difference is statistically significant at the 0.05 level of employees with personal factors, other attitudes and behaviors of safety in the workplace is no different. together Attitude to security in the overall work is related to the behavior of security work. Are statistically significant at the 0.01 level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ โดยได้รับคำแนะนำและคำปรึกษาอย่างดี
ยิ่งจาก รศ.ดร.วรรณารตแสงมณี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาใช้เวลาอันมีค่าคอยให้
คำปรึกษาแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ผู้วิจัยซาบซึ้งในความอนุเคราะห์จากท่านและ
กราบขอบพระคุณอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน สำหรับการแนะนำแก้ไข
ข้อบกพร่องต่างๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ได้แก่ ผศ.ดร.ณัฐวุฒิ โรจน์นिरุตติกุล ดร.อภิวรรณ
กรมเมือง คุณสุเมศ บุญเจริญและ คุณสมวรรณ นาคทับ ที่ให้ความกรุณาช่วยเหลือในการ
ตรวจสอบแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้และให้คำปรึกษาแนะนำที่เป็นประโยชน์

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา และสมาชิกในครอบครัวที่เป็นกำลังใจที่ดีในการศึกษา
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูล
และตอบแบบสอบถามในทุกข้ออย่างสมบูรณ์ รวมถึงให้ข้อเสนอแนะต่างๆตลอดระยะเวลาในการ
เก็บข้อมูล

ขอขอบพระคุณ คณะการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง รวมถึงเจ้าหน้าที่คณะกรรมการบริหารและจัดการ

สุจินต์ เสาศิน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VII
สารบัญภาพ.....	XI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	5
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	7
1.5 ขอบเขตการศึกษา.....	8
1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	8
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ.....	10
2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดคภัย.....	12
2.3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบริษัท กุศลธรณีอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด.....	19
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	27
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และ IV ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	45
4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บริษัท กุลธรอเลิศทริก จำกัด.....	48
4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของ พนักงาน บริษัท กุลธรอเลิศทริก จำกัด.....	57
4.4 การทดสอบเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อเจตคติด้านความปลอดภัยใน การทำงานของบริษัท กุลธรอเลิศทริก จำกัด.....	68
4.5 การทดสอบเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัย ในการทำงานของบริษัท กุลธรอเลิศทริก จำกัด.....	74
4.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและพฤติกรรมด้านความปลอดภัย ในการทำงานของบริษัท กุลธรอเลิศทริก จำกัด.....	84
4.7 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากพนักงาน.....	85
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	87
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	87
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	92
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	98
บรรณานุกรม.....	99
ภาคผนวก.....	104
ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย	105
ประวัติผู้เขียน.....	117

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรง ปีพ.ศ. 2551 -2555.....	3
1.2 สถิติการเกิดอุบัติเหตุ ปี พ.ศ. 2555 – 2557 บริษัท กุลธรริเลิศทริค จำกัด.....	4
3.1 จำนวนประชากรแต่ละแผนกที่สังกัด.....	28
3.2 รายชื่อ ตำแหน่งและสถานที่ปฏิบัติงานของทรงคุณวุฒิ.....	30
3.3 เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน.....	32
3.4 เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน.....	33
3.5 สมมติฐานการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการทดสอบ.....	34
3.6 สูตรการวิเคราะห์โดยวิธีOne-way ANOVA.....	41
4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	46
4.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของเจตคติด้านความปลอดภัย ในการทำงานของพนักงานบริษัท กุลธรริเลิศทริค จำกัด.....	48
4.3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่พฤติกรรมด้านความ ปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ของพนักงาน บริษัท กุลธรริเลิศทริค จำกัด.....	57
4.4 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่พฤติกรรมด้านความ ปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัยของพนักงาน บริษัท กุลธรริเลิศทริค จำกัด.....	60
4.5 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่พฤติกรรมด้านความ ปลอดภัยในการทำงาน ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัยของ พนักงานบริษัท กุลธรริเลิศทริค จำกัด.....	63
4.6 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่พฤติกรรมด้านความ ปลอดภัยในการทำงาน ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ของพนักงานบริษัท กุลธรริเลิศทริค จำกัด.....	65
4.7 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับเจตคติด้าน ความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามเพศ โดยใช้วิธี t-test.....	68

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.8 ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)และค่าp-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับเจตคติด้าน ความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามอายุ โดยใช้วิธีOne-way ANOVA	69
4.9 ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)และค่าp-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับเจตคติ ด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามอายุงาน โดยใช้วิธีOne-way ANOVA.....	70
4.10 ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)และค่าp-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับเจตคติด้าน ความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามสถานภาพสมรส โดยใช้วิธีOne-way ANOVA.....	71
4.11 ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)และค่าp-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับ เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามระดับการศึกษาโดยใช้วิธี One-way-ANOVA.....	72
4.12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน จำแนกตามระดับการศึกษาแตกต่างกัน โดยวิธี LSD.....	72
4.13 ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)และค่าp-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับเจตคติด้าน ความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามการได้รับการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยใน การทำงาน โดยใช้วิธีOne-way ANOVA.....	73
4.14 ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)และค่าp-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับเจตคติด้าน ความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงาน โดยใช้วิธี t-test.....	74
4.15 ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)และค่าp-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรม ด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามเพศ โดยใช้วิธีt-test.....	75
4.16 ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)และค่าp-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรม ด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามอายุ โดยใช้วิธีOne-way ANOVA.....	76
4.17 ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)และค่าp-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรม ด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามอายุงาน โดยใช้วิธี One-way ANOVA.....	78
4.18 ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)และค่าp-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรม ด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามสถานภาพสมรส โดยใช้วิธี One-way ANOVA.....	79

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.19 ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)และค่าp-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรม ด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้ วิธีOne-way ANOVA.....	80
4.20 ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)และค่าp-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรม ด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการ ทำงาน โดยใช้วิธี One-way ANOVA.....	82
4.21 ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)และค่าp-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรม ด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามประสบการณ์ที่ได้รับอุบัติเหตุจากการ ทำงาน โดยใช้วิธีt-test.....	83
4.22 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) และค่าp-value ระหว่างเจตคติและพฤติกรรม ด้านความปลอดภัยในการทำงาน โดยใช้วิธีPerson's Product Moment Correlation.....	84

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	7
2.2 แสดงโดมิโนทั้ง 5 ตัว.....	13
2.3 แสดงการป้องกันอุบัติเหตุโดยการตั้ง โดมิโนตัวที่ 3 ออก.....	14
2.4 รูปแบบของระบบความปลอดภัยของ Bob Firirenze.....	15
2.5 บริษัท กุลธรริเลิศทริก จำกัด.....	19
2.6 ผลิตภัณฑ์หม้อเตอร์ไฟฟ้าของบริษัท กุลธรริเลิศทริก จำกัด.....	20
2.7 Certificate บริษัท กุลธรริเลิศทริก จำกัด.....	21
2.8 ลูกค้าบริษัท กุลธรริเลิศทริก จำกัด.....	21

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันหลายองค์การพยายามพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันและสร้างผลกำไรที่มากขึ้นซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้กับการแข่งขันที่รุนแรงของภาคธุรกิจต่างๆ ทำให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจของโลกมีการแข่งขันทางการค้าที่ทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะภาคธุรกิจในประเทศได้มีการเร่งขยายกิจการและมีการนำ เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ ซึ่งมีได้ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของลูกจ้างที่ต้องเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุที่เป็นอันตรายมากยิ่งขึ้น

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการประสพอุบัติเหตุจากการทำงานประกอบกับสถานประกอบการส่วนใหญ่ คือ การนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้เพื่อเป็นการผลิตสินค้าและบริการให้ได้ทั้งปริมาณและคุณภาพตามความต้องการของตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เครื่องมือเครื่องจักร และอุปกรณ์การผลิต ที่ทันสมัยของผู้ใช้แรงงาน และอีกปัจจัยหนึ่ง คือ ยังไม่มีมาตรการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานอย่างสมบูรณ์ ผู้ปฏิบัติงานก็จะขาดความระมัดระวังหรือขาดความสนใจ เอาใจใส่ในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน ทำให้โอกาสที่จะประสพอันตรายจากการทำงานเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งในที่สุดแล้วก็จะเกิดผลกระทบต่อตนเองและครอบครัวรวมถึงสถานประกอบการโดยตรง (กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน. 2540)

สถาบันหรือโรงงานอุตสาหกรรมแห่งใดมีระบบการทำงานที่ไม่ปลอดภัยหรือมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติงานมากขึ้นเท่าใด ชื่อเสียงและของโรงงานนั้น ๆ ก็จะลดลงไปด้วย อันอาจก่อให้เกิดปัญหาการขาดทรัพยากรบุคคลในการทำงานที่ต่อเนื่องมาจากความไม่มั่นใจในความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน (สุรพล พยอมแย้ม. 2541)

ปัญหาดังกล่าวที่ได้เกิดขึ้นกับแรงงานนั้นจะมีผลกระทบต่อ ผู้ที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ ไม่เพียงแต่เป็นปัญหาของการสูญเสียชีวิตที่ไม่ควรต้องมีการสูญเสียซึ่งย่อมนำ ความโศกเศร้าและส่งผลกระทบต่อในด้านต่าง ๆ ต่อสมาชิกในครอบครัวของผู้เสียชีวิต สังคมเองก็ยังสามารถรับผลกระทบต่อการสูญเสียดังกล่าวอีกด้วย กล่าวคือ ต้องสูญเสียกำลังการผลิตที่สำคัญไปและยังต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายเลี้ยงดูเป็นมูลค่ามหาศาลในกรณีที่แรงงานผู้นั้นกลายเป็นผู้ทุพพลภาพหรือแม้แต่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ประกอบการ ซึ่งต้องสูญเสียแรงงานที่มีฝีมือก็ต้องฝึกหัดแรงงานใหม่ขึ้นมาทดแทน ทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นและลดประสิทธิภาพในการผลิตโดยไม่จำเป็น (สุพจน์ เด่นดวง, 2541)

การพัฒนาอุตสาหกรรมนอกจากจะช่วยสร้างความก้าวหน้าและ สร้างแรงงานในประเทศเป็นจำนวนมากแล้ว การพัฒนาอุตสาหกรรมดังกล่าวยังเป็นผลโดยตรงต่อปัญหาความปลอดภัยในการทำงานด้วย การพัฒนาอุตสาหกรรมอาจก่อให้เกิดอันตรายซึ่งรวมไปถึงการเกิดอุบัติเหตุ บาดเจ็บ พิการ เสียชีวิต และการเกิดโรคซึ่งเกี่ยวเนื่องจากการทำงานของผู้ใช้แรงงาน ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศได้มีการนำเทคโนโลยีจากต่างประเทศเข้ามาสู่ระบบการผลิต เช่น เครื่องจักรกล อุปกรณ์เพิ่มการผลิต สารเคมีและสารพิษที่มีอันตรายซึ่งนำมาใช้โดยขาดการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีดังกล่าวอย่างเหมาะสม และที่สำคัญคือเกิดจากความผิดพลาดของระบบการจัดการ จึงส่งผลให้มีการใช้แรงงานที่ต้องเสี่ยงอันตรายมากขึ้น ซึ่งจะเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้มีจำนวนผู้ประสบอันตรายเพิ่มขึ้น นับว่าเป็นความสูญเสียที่มีผลกระทบต่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นอย่างมาก ดังนั้นความปลอดภัยและสุขภาพของผู้ใช้แรงงานในการทำงานจึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งที่ทุกคนต้องตระหนัก และใส่ใจตลอดเวลาเพราะผลจากสภาพแวดล้อมในการทำงานหรือผลของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นนอกจากจะก่อให้เกิดความสูญเสียแก่ตนเอง ครอบครัว สภาพแวดล้อมและสังคมโดยรวมแล้ว ยังส่งผลโดยตรงต่อองค์กรอีกด้วย (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 2541)

การป้องกันอุบัติเหตุให้ได้ผลนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการคือ

1. ภาวะผู้นำของนายจ้าง (Leadership by Employer)
2. สถานปฏิบัติงานที่มีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยถูกสุขอนามัย (Safe and Healthful Working Conditions)
3. การปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของลูกจ้าง (Safe Work Practices by Employee)

โอกาสเกิดอุบัติเหตุจะมากขึ้นถ้าปัจจัยที่กล่าวมานี้บกพร่องเพียงตัวใดตัวหนึ่งหรือทั้งหมด โดยเฉพาะโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศไทย จะเห็นได้ว่าเป็นแรงงานที่ย้ายมาจากภาคเกษตรกรรมมาสู่ภาคอุตสาหกรรม ต้องมีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต รูปแบบการทำงานเปลี่ยนแปลงไปสู่การทำงานที่เป็นระบบ ซึ่งอาจทำให้แรงงานเหล่านี้ยังไม่เคยชินกับการทำงานรูปแบบใหม่ ต้องมีการเรียนรู้ ซึ่งหากไม่ได้มีการให้ความรู้ถึงวิธีการปฏิบัติงานอย่างถูกต้องปลอดภัย คนเหล่านี้ก็อาจจะทำงานไปแบบลองผิดลองถูกไปเรื่อยๆ จนอาจส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุได้

Anton (1979) กล่าวไว้ในหนังสือเรื่อง “Occupational Safety and Health Management”

จากสถิติจำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ซึ่งจำแนกตามความรุนแรง ปี พ.ศ. 2551 – 2555 โดยแบ่งออกได้เป็น 5 กรณีคือ กรณีตาย, กรณีทุพพลภาพ, กรณีสูญเสียอวัยวะบางส่วน, กรณีหยุดงานเกิน 3 วัน, กรณีหยุดงานไม่เกิน 3 วัน ตามตารางที่ 1.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด เป็นผู้ผลิตมอเตอร์ไฟฟ้าที่ทันสมัยที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยและในภูมิภาคเอเชีย ต่อมาในเดือน เมษายน ปี ค.ศ. 2000 สัญญาร่วมมือได้สิ้นสุดลง บริษัท กุลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด จึงได้ซื้อหุ้นในส่วนของบริษัทยูนิเวอร์แซลอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด ถือไว้ทั้งหมด นับตั้งแต่นั้นมาจนถึงปัจจุบัน (คู่มือบริษัท กุลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด ฝ่ายขายและการตลาด. 2553)

ปัจจุบันปัญหาการเกิดอุบัติเหตุของพนักงานบริษัท กุลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด ยังมีสถิติค่อนข้างสูง ซึ่งทางผู้บริหารตระหนักและให้ความสำคัญอย่างมากในการที่จะหาวิธีที่จะป้องกันไม่ให้เกิดหรือเกิดน้อยครั้งที่สุด ตามที่แสดงดังตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 สถิติการเกิดอุบัติเหตุ ปี พ.ศ. 2555 – 2557 บริษัท กุลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด

แผนก	ปี พ.ศ.	ปี พ.ศ.	ปี พ.ศ.
	2555	2556	2557
แผนกผลิต 1 (Stator)	49	56	65
แผนกผลิต 2 (Shaft, Shell, End head)	40	41	12
แผนกผลิต 3 (Press, End head casting)	22	18	9
แผนกผลิต 4 (Motor Assembly)	32	50	16
แผนกวางแผนและควบคุมวัตถุดิบ	0	0	0
แผนกจัดซื้อ	0	2	1
แผนกบัญชีและการเงิน	1	0	0
แผนกขายและการตลาด	3	3	1
แผนกวิศวกรรมออกแบบ	1	5	0
แผนกบุคคล	6	3	1
แผนกซ่อมบำรุงและวิศวกรรมการผลิต	49	29	10
แผนกประกันคุณภาพ	8	2	1
แผนกประมวลผล	0	0	1
หน่วยงานความปลอดภัย	3	1	1
รวมจำนวนครั้งทั้งหมด	214	210	118

ที่มา : บริษัท กุลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด, หน่วยงานความปลอดภัย. ปี พ.ศ. 2558

ข้อมูลจากตารางที่ 1.2 พบว่าจำนวนการเกิดอุบัติเหตุของปี พ.ศ. 2555 มีจำนวนครั้งการเกิดอุบัติเหตุทั้งหมด 214 ครั้ง ปี พ.ศ. 2556 มีจำนวนครั้งการเกิดอุบัติเหตุทั้งหมด 210 ครั้ง และปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ.ศ. 2557 มีจำนวนครั้งการเกิดอุบัติเหตุทั้งหมด 118 ครั้ง ถ้าคิดเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 181 ครั้ง ซึ่งโดยรวมแล้วยังมีสถิติค่อนข้างสูง

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นพนักงานระดับหัวหน้างานแผนกซ่อมบำรุงและวิศวกรรมการผลิต มีความสนใจที่จะศึกษาเจตคติและพฤติกรรมที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานรวมถึงคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานบริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด เป็นอย่างมากเนื่องจากได้มีโอกาสได้พบเห็นพนักงานที่ประสบอุบัติเหตุหลายรายทั้งรุนแรงและไม่รุนแรงและคิดอยู่เสมอว่าจะทำอย่างไรที่จะช่วยองค์กรหรือเพื่อนพนักงานในบริษัทให้ทำงานด้วยความปลอดภัยหรือถ้าเกิดอุบัติเหตุก็ให้เกิดขึ้นน้อยครั้งที่สุด

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัทกุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บริษัทกุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบเจตคติและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานย่อยดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 พนักงานที่มีเพศแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 พนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 พนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 1.4 พนักงานที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.5 พนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.6 พนักงานที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.7 พนักงานที่มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานย่อยดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 พนักงานที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.2 พนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.3 พนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.4 พนักงานที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.5 พนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.6 พนักงานที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.7 พนักงานที่มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงานแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และพิจารณาแล้วเห็นว่า เจตคติและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานเป็นสิ่งที่มีค่าและสำคัญอย่างยิ่งในการทำงานซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากหากพนักงาน หัวหน้างาน ผู้บริหาร บริษัททุกอุตสาหกรรม จำกัด ได้นำผลการวิจัยนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์

จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยเห็นว่าเจตคติด้านความปลอดภัยและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของมนุษย์มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ดังแสดงในภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานของบริษัท กุลธรริเลิศทริค จำกัด จำนวนทั้งหมด 450 คน (ฝ่ายทรัพยากรบุคคล, ตุลาคม. 2558)

1.5.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

1.5.2.1 ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

- เพศ
- อายุ
- อายุงาน
- สถานภาพสมรส
- ระดับการศึกษา
- การอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน
- ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงาน

1.5.2.2 ตัวแปรตาม คือ เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน

1.5.2.3 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน

1.5.3 ระยะเวลาในการทำวิจัย

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559 - พฤษภาคม พ.ศ. 2559

1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยดังนี้

1. **เจตคติ** หมายถึง ความคิด ความรู้สึก ความสนใจและแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
2. **ความปลอดภัย** หมายถึง สภาวะการณ์อันปราศจากอันตราย การบาดเจ็บ พิการ ตาย เกิดโรคจากการทำงานและทรัพย์สินเสียหาย
3. **พฤติกรรมด้านความปลอดภัย** หมายถึง การกระทำหรืออาการที่พนักงานแสดงออกถึงสภาวะที่ปราศจากอันตราย การบาดเจ็บ การเกิดโรคจากการทำงานหรือการสูญเสีย
4. **พนักงาน** หมายถึง พนักงาน บริษัทกุลธรริเลิศทริค จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การประสบอันตราย หมายถึง การที่ลูกจ้างได้รับอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจหรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงานให้แก่นายจ้าง หรือป้องกันรักษาผลประโยชน์ให้แก่นายจ้าง ซึ่งเป็นการประสบอันตรายเนื่องจากการทำงาน ที่มีการแจ้งต่อสำนักงานกองทุนทดแทน

6. อายุงาน หมายถึง ระยะเวลาที่พนักงานปฏิบัติงานอยู่ใน บริษัททุกธรณีอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด ตั้งแต่เริ่มแรกเข้าจนถึงปัจจุบัน

7. การอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย หมายถึง การที่พนักงานได้รับการฝึกอบรมเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ได้นำแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัย
แนวทางในการศึกษาวิจัย โดยแบ่งเป็น 4 หัวข้อ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ
- 2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอตกภัย
- 2.3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบริษัทกุลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด .
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ

2.1.1 ความหมายของเจตคติ

Krench and Crutchfield (อ้างใน สุภัทธา ทวีศรี, 2545) นิยามเจตคติไว้ว่า หมายถึง ผลรวม
ของกระบวนการที่ทำให้เกิดแรงจูงใจ อารมณ์ การยอมรับและการรับรู้ กระบวนการดังกล่าวเป็นผล
มาจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

Garrison (อ้างใน สุภัทธา ทวีศรี, 2545) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง แนวโน้มที่บุคคล
ตอบสนองต่อวัตถุสัญลักษณ์ สังกัป สถานการณ์ต่างๆ ด้วยวิถีทางที่แน่นอน

Hilgard (อ้างใน สุภัทธา ทวีศรี, 2545) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง การเข้าสถานการณ์ต่างๆ
เป็นความพร้อมก่อนที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ

พรธณี ข. เจนจิต (2545) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้ง
ความพอใจและไม่พอใจ ซึ่งส่งผลต่ออิทธิพลที่ทำให้แต่ละบุคคลเกิดการตอบสนองต่อสิ่งต่างๆ ที่
แตกต่างกันออกไป บุคคลจะแสดงการกระทำออกมาซึ่งอาจจะเป็นไปในทางดีหรือไม่ดีก็ได้

ล้วน สายยศ (2548) กล่าวว่า เจตคติเป็นเรื่องราวของความรู้สึกที่พอใจและไม่พอใจที่มีต่อ
บุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอิทธิพลทำให้แต่ละคนสนองตอบต่อสิ่งเร้าแตกต่างกัน

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2549) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า คือความพร้อมในการ
กระทำของบุคคลต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งจะเห็นได้จากการแสดงพฤติกรรมของบุคคลนั้นๆ ต่อสิ่งต่างๆ ว่า
ชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

สุโท เจริญสุข (2549) กล่าวว่า เจตคติ คือ ความรู้สึกของคนเราที่มีความคิดเห็นต่อสิ่ง
ต่างๆรอบตัว ซึ่งมุ่งไปในด้านความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก ความสนใจและแนวโน้มในการแสดง พฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าจะชอบหรือไม่ชอบ สนใจหรือไม่สนใจ ยอมรับหรือไม่ ยอมรับ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย อันเนื่องมาจากการรับรู้หรือจากประสบการณ์ที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมสนองตอบต่อสิ่งนั้นๆ มีความต้องการที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาเพื่อที่จะสนองตอบต่อ ความต้องการหรือเพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ จึงกล่าวได้ว่า เจตคติเป็นสิ่งสำคัญที่ ส่งผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมนั้น

2.1.2 องค์ประกอบของเจตคติ

เจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ (ล้วน สายยศ, 2548)

1. องค์ประกอบด้านความคิด (Cognitive Component) ประกอบด้วยความคิดทั้งหมดของ บุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ ที่เป็นข้อเท็จจริง รวมทั้งความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจเกิดจาก ประสบการณ์ส่วนตัวโดยตรงหรือจากการเรียนรู้ที่ได้รับมาจากผู้อื่นก็ได้

2. องค์ประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อ เป้าหมาย เป็นปฏิกิริยาตอบสนองทางด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ ในรูปของ การประเมินค่า อาจเป็นไปในแง่บวกหรือแง่ลบก็ได้ หากบุคคลมีความคิดหรือความเชื่อที่ดีต่อสิ่ง นั้นเขาก็จะมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย แต่หากบุคคลมีความคิดหรือความเชื่อที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น เขาก็ จะมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) หมายถึง ความพร้อมของบุคคล ในการตอบสนองหรือแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่างๆ บุคคลจะปฏิบัติต่อสิ่งต่างๆ ที่ เกี่ยวข้อง โดยขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านความคิดและองค์ประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึก ถ้า ความคิดและความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นไปในทางลบ เขาจะแสดงพฤติกรรม พยายามถอยห่างจากสิ่งนั้น แต่ถ้าความคิดและความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นไปใน ทางบวก เขาจะแสดงพฤติกรรมพยายามเข้าใกล้สิ่งนั้น ซึ่งการสังเกตพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกก็ สามารถพิจารณาถึงองค์ประกอบด้านความคิดและด้านอารมณ์ ความรู้สึกของบุคคลได้เช่นกัน

2.1.3 ลักษณะของเจตคติ

1. เจตคติเชิงนิมาน เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบ สนับสนุน ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ

2. เจตคติเชิงนิเสธ เป็นการแสดงออกในลักษณะตรงกันข้าม เช่น ไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ยินยอม ไม่ร่วมมือ ไม่ทำ

3. เจตคติที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกที่เป็นลักษณะที่ไม่เป็นทั้งเจตคติเชิงนิมานและเจต คติเชิงนิเสธ แต่อยู่ระหว่างกลางไม่เข้าข้างใดข้างหนึ่ง รู้สึกเฉย ไม่ถึงกับชอบหรือเกลียด

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัย

2.2.1 ความหมายของความปลอดภัย

วิฑูรย์ สิมะโชคดี และวีระพงษ์ เถลิงจิระรัตน์ (2544 : 19) กล่าวว่า “ความปลอดภัย หมายถึง การปราศจากภัย รวมถึงการปราศจากอันตรายที่มีโอกาสเกิดขึ้นด้วย

ชัยยุทธ ชวลิตนธิกุล (2534 : 1) กล่าวว่า ความปลอดภัย หมายถึง สภาพะการปราศจากภัย หรือพ้นจากอันตรายจากการบาดเจ็บ การเสี่ยงภัย การสูญเสีย โดยเฉพาะอุบัติเหตุจากการทำงาน ซึ่งเกิดจากสาเหตุนำและสาเหตุโดยตรง จึงมีความจำเป็นต้องมีการป้องกันอุบัติเหตุเหล่านั้น

ไพจิตร บุญยานเคราะห์ (2534) กล่าวว่า “ความปลอดภัยในการทำงาน คือ สภาพที่ไม่มีภัยหรืออันตราย และไม่เสี่ยงต่อสภาพที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ หรือไม่ก่อให้เกิดสิ่งหนึ่งสิ่งใด ได้แก่ การบาดเจ็บ พิกการหรือตาย การเจ็บป่วยหรือเป็นโรค และทรัพย์สินเสียหาย”

Asderson (1989 : 102) กล่าวว่า ความปลอดภัยเป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นน้อยที่สุดระหว่างบุคคลและอันตราย โดยใช้หลักพื้นฐานในการป้องกันอันตรายที่เกิดขึ้นกับตนเอง เช่น การบาดเจ็บ หรือโรคจากการประกอบวิชาชีพ

สรุปได้ว่าความหมายของความปลอดภัยเป็นการที่มีสภาพการทำงาน สุขภาพในการทำงานที่ปลอดภัยหรือมีความสัมพันธ์ต่อสภาพการ รวมถึงทรัพย์สินหรือวัสดุที่ปลอดภัยในขณะเดียวกันต้องไม่กระทบต่อขีดความสามารถในการทำงานด้วย

2.2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความปลอดภัย

เฉลิมชัย ชัยกิตติภรณ์ (2533 : 63) ได้รวบรวมทฤษฎีเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ ไว้ 3 ทฤษฎีคือ ทฤษฎีโดมิโนทฤษฎีรูปแบบระบบความปลอดภัยของบ็อบพีเรนซ์ และทฤษฎีรูปแบบการเกิดอุบัติเหตุของกองทัพบกสหรัฐอเมริกา ดังนี้

1. ทฤษฎีโดมิโน (Domino Theory)

Heinrich (1978) เป็นผู้เริ่มแนวคิดนี้ โดยมีหลักการที่สำคัญคือ การเรียงลำดับการประสบอันตรายเป็นขั้นตอน ซึ่งถ้าเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ขั้นตอนที่หนึ่งเกิดขึ้น ก็จะส่งผลกระทบไปยังขั้นตอนอื่น ๆ ตามลำดับจนถึงลำดับขั้นตอนสุดท้ายก็คือการบาดเจ็บองค์ประกอบต่าง ๆ ในแต่ละขั้นตอนตามทฤษฎีโดมิโนสามารถอธิบายได้ตามลำดับ ดังนี้

ลำดับที่ 1 บรรพบุรุษและสิ่งแวดล้อมทางสังคม (Ancestry and Social Enviroment) สิ่งแวดล้อมทางสังคมและการประพฤติปฏิบัติสืบทอดกันมาจากอดีต ทำให้แต่ละบุคคลมีพฤติกรรมที่แสดงออกมามีต่าง ๆ กัน เช่น ความสะเพร่า ประมาทเลินเล่อ ขาดความคิดไตร่ตรอง ความคือคังตัน ทูรัง ความชอบในการเสี่ยงอันตราย ความตระหนี่เหนียวแน่นเห็นแก่เงินและลักษณะอื่น ๆ ที่ถ่ายทอดทางพันธุกรรม เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 2 ความผิดปกติของบุคคล (Fault of Person) สุขภาพจิตและสิ่งแวดล้อมทางสังคม เป็นสาเหตุทำให้เกิดความผิดปรกติของบุคคล เช่น การปฏิบัติงานโดยขาดความยั้งคิด อารมณ์รุนแรงประสาทอ่อนไหวง่าย ความตื่นเต้น ขาดความรอบคอบ เพิกเฉยละเลยต่อการกระทำที่ปลอดภัย เป็นต้น ซึ่งความผิดปรกติเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อให้เกิดการกระทำ ที่ไม่ปลอดภัยและทำให้เครื่องจักรและการทำงานต้องอยู่ในสภาพหรือสภาวะที่เป็นอันตราย

ลำดับที่ 3 การกระทำหรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัยและหรือ สภาพเครื่องจักรหรือ สภาวะสิ่งแวดล้อมที่เป็นอันตราย (Unsafe act/Unsafe condition) สิ่งที่เกิดจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัยและสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยจะเป็นสาเหตุโดยตรงที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ ตัวอย่างการปฏิบัติงานที่ไม่ปลอดภัยของบุคคล เช่น ยืนทำงานภายใต้น้ำหนักที่แขวนอยู่ การติดเครื่องยนต์โดยไม่แจ้งเตือน ชอบหยอกล้อเล่น ถอดเซฟการ์ดเครื่องจักรออก เป็นต้น ตัวอย่างสภาพเครื่องจักรหรือสภาพแวดล้อมที่เป็นอันตราย เช่น ขาดเครื่องป้องกันจุดอันตรายหรือจุดที่มีการเคลื่อนที่ไม่มีรั้วกั้น เสียงดังเกินไป แสงสว่างไม่เพียงพอ การระบายอากาศไม่ดี เป็นต้น

ลำดับที่ 4 การเกิดอุบัติเหตุ (Accident) เหตุการณ์ที่มีสาเหตุปัจจัยทั้ง 3 ลำดับมาแล้ว ย่อมส่งผลให้เกิดอุบัติการ เช่น ตกจากที่สูง สิ้นล้ม เดินสะดุด สิ่งของหล่นจากที่สูง วัตถุกระเด็นใส่ กระแทกหนีบหรือตัด เป็นต้น ซึ่งอุบัติเหตุเหล่านี้จะเป็นสาเหตุของการบาดเจ็บ

ลำดับที่ 5 การบาดเจ็บ (Injury) ตัวอย่างการบาดเจ็บที่เกิดกับอวัยวะบางส่วนในร่างกาย เช่น กระดูกหักหรือแตก เล็ดขีดข่วน แผลฉีกขาด แผลไฟไหม้ เป็นต้น ซึ่งการบาดเจ็บเหล่านี้จะเป็นผลโดยตรงจากการเกิดอุบัติเหตุ

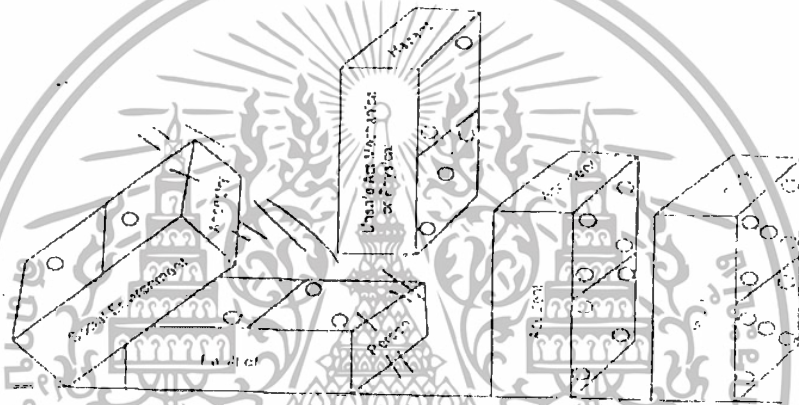
ภาพที่ 2.2 แสดงโดมิโนทั้ง 5 ตัว

ที่มา : วิจิตร บุญยโสธร. (2530)

วิจิตร บุญยโสธร (2530) ได้อธิบายถึงความหมายและความสัมพันธ์ของโดมิโนทั้ง 5 ตัว อธิบายได้ว่าสภาพแวดล้อมของสังคมหรือภูมิหลังของคนใดคนหนึ่ง (สภาพครอบครัว ฐานะความเป็นอยู่การศึกษา การอบรมเลี้ยงดู) ก่อให้เกิดความผิดปรกติของคนคนนั้น (ทัศนคติต่อความเอกลสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปลอดภัยไม่ถูกต้อง ขอบเสถียรมักง่าย หงุดหงิด ขาดความรอบคอบ) ก่อให้เกิดการกระทำที่ไม่ปลอดภัย จนเป็นเหตุให้เกิดอุบัติเหตุผลก็คือเกิดการบาดเจ็บหรือความเสียหาย

การป้องกันการประสพอันตรายตามทฤษฎีโดมิโนคือการตัดขั้นตอนที่เริ่มต้นนี้ออกเสียก่อนจะทำให้อุบัติเหตุไม่เกิดขึ้น ซึ่งหากพิจารณาสาเหตุของการประสพอันตรายลำดับที่ 1-3 แล้ว Heinrich เห็นว่าขั้นตอนที่ 1 และ 2 เป็นเรื่องที่แก้ไขได้ยากและกินเวลานานเพราะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและเป็นคุณสมบัติส่วนบุคคลแล้วแต่ขั้นตอนที่ 3 คือ การกระทำที่ไม่ปลอดภัยและสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัยเป็นขั้นตอนที่ขจัดได้ง่ายกว่า ถ้าได้มีการควบคุมอย่างดีพอ และปฏิบัติอย่างจริงจังซึ่งการป้องกันการประสพอันตรายตามทฤษฎีโดมิโน แสดงดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 แสดงการป้องกันอุบัติเหตุโดยการตั้ง โดมิโนตัวที่ 3 ออก

ที่มา : ณรงค์ ณ เชียงใหม่ (2532)

2. ทฤษฎีรูปแบบระบบความปลอดภัยของบ๊อบพีเรนซ์ (Firenze System Model)

บ๊อบ พีเรนซ์ อธิบายแนวคิดรูปแบบระบบความปลอดภัยว่า การศึกษาเรื่องสาเหตุของอุบัติเหตุจะต้องศึกษาองค์ประกอบทั้งระบบ ซึ่งมีปฏิริยาสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน องค์ประกอบดังกล่าวประกอบด้วย คน (Man) เครื่องจักร (Machine) และสิ่งแวดล้อม (Environment) ความต่ำ คัญขององค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของอุบัติเหตุ แต่ละองค์ประกอบมีความสำคัญต่อการตัดสินใจในการผลิตงาน (Task) และการเกิดอุบัติเหตุ (Accident) ดังต่อไปนี้

2.1 คนหรือผู้ปฏิบัติงาน (Man) ในการผลิตงานหรือทำงานในแต่ละขั้นผู้ปฏิบัติงานจำเป็นต้องตัดสินใจ (Decision) เลือกรูปวิธีปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย แต่การตัดสินใจในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายในแต่ละครั้งนั้นย่อมมีความเสี่ยง (Risk) แอบแฝงอยู่เสมอ ดังนั้นในการตัดสินใจแต่ละครั้งผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีข้อมูลข่าวสาร (Information) ที่เพียงพอ ถ้าหากข้อมูลข่าวสารดีถูกต้องก็จะทำให้การตัดสินใจถูกต้อง แต่ถ้าข้อมูลไม่ถูกต้องก็จะทำให้การเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

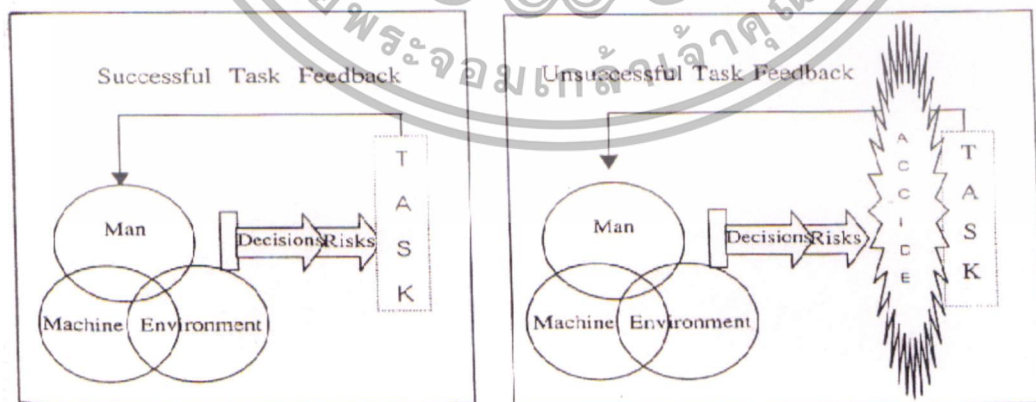
ตัดสินใจนั้นผิดพลาดหรือมีความเสี่ยงสูง และทำให้เกิดความล้มเหลวในการทำงานซึ่งอาจส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุได้

2.2 อุปกรณ์เครื่องจักร (Machine) อุปกรณ์เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตจะต้องมีความพร้อมปราศจากข้อผิดพลาดถ้าอุปกรณ์เครื่องจักรที่ใช้ออกแบบไม่ถูกต้องไม่ถูกหลักวิชาการหรือขาดการบำรุงรักษาที่ดีย่อมทำให้กลไกของเครื่องจักรปฏิบัติงานผิดพลาดซึ่งจะนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุ

2.3 สิ่งแวดล้อม (Enviroment) สภาพการทำงานและสิ่งแวดล้อมในการทำงานมีบทบาทสำคัญต่อการผลิต ความผิดพลาดที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมย่อมก่อให้เกิดปัญหาต่อผู้ปฏิบัติงานและเครื่องจักรซึ่งจะเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุได้ เช่น ทำงานอยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่มีสารพิษฟุ้งกระจายแสงจ้าในขณะที่ทำงาน เป็นต้น

ฉะนั้นก่อนที่จะตัดสินใจทุกครั้ง ผู้ปฏิบัติงานจะต้องหาข้อมูลเพื่อใ้แน่ใจว่าเป็นการตัดสินใจที่ถูกต้องโดยพิจารณาจากข้อมูลประกอบการตัดสินใจซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับงาน (Task) ที่ต้องปฏิบัติและข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้น (Nature of Harmful Consequences)

ถ้าหากข้อมูลมีจำนวนและคุณภาพมากพอก็จะทำให้ความเสี่ยงต่าง ๆ ลดลงอยู่ในขีดจำกัดที่อาจสามารถควบคุมได้โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาดหรืออุบัติเหตุก็จะลดลงด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงจำเป็นต้องให้ข้อมูลแก่ผู้ปฏิบัติงานให้มากที่สุดและเป็นประโยชน์ที่สุด เช่น อาจจะทำให้การฝึกอบรม สอนแนะนำงานเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับข้อมูลที่ดีในการทำงานเป็นการช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นการลดความผิดพลาดที่เกิดจากการตัดสินใจของผู้ปฏิบัติงานอีกด้วย

ภาพที่ 2.4 รูปแบบของระบบความปลอดภัยของ Bob Firenze

ที่มา : เฉลิมชัย ชัยกิติภรณ์ (2533 : 71)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ทฤษฎีรูปแบบการเกิดอุบัติเหตุของกองทัพบกสหรัฐอเมริกา

การบริหารงานความปลอดภัยของกองทัพบกสหรัฐอเมริกาได้พัฒนามากขึ้นเนื่องจากได้มีการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการป้องกันประเทศกองทัพบกสหรัฐอเมริกาจึงได้ศึกษาเทคโนโลยีทางด้านความปลอดภัยควบคู่ไปกับเทคโนโลยีในการผลิต และการใช้ด้วยรูปแบบที่นำเสนอนี้เป็นรูปแบบที่แสดงถึงการเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งพอจะสรุปเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุได้ 3 ประการ คือ

3.1 ความผิดพลาดของผู้ปฏิบัติงาน (Human Error) เกิดจากการที่ผู้ปฏิบัติงานมีพฤติกรรมการทำงานที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Act) สภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Condition) ต่าง ๆ ที่มีอยู่หรือเกิดขึ้นจากวิธีการทำงานที่ไม่ปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงานเช่นกัน ความผิดพลาดต่าง ๆ นั้น อาจเกิดขึ้นจากความผิดพลาดทางด้านร่างกายขาดการฝึกอบรมอย่างเพียงพอ ขาดการกระตุ้นหรือแรงจูงใจในการทำงาน

3.2 ความผิดพลาดในระบบ (System Error) อาจเกิดจากการออกแบบที่ไม่เหมาะสม ซึ่งเนื่องมาจากนโยบายที่ไม่เหมาะสมของหน่วยงาน เช่น การประหยัด การเลือกใช้เทคโนโลยีการบำรุงรักษา หรือเกิดจากความล้มเหลวในการออกแบบที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เป็นต้น

3.3 ความผิดพลาดในการบริหารจัดการ (Management) สาเหตุหลักอาจเกิดจากความล้มเหลว (Failure) จากการบริหารจัดการข้อมูลข่าวสารการใช้เทคโนโลยีและระบบการทำงานที่ไม่เหมาะสมซึ่งความล้มเหลวนี้ อาจเกิดขึ้นจากถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารที่ไม่ถูกต้อง การฝึกอบรมอาจไม่เพียงพอขาดการกระตุ้น จูงใจในการปฏิบัติงาน

2.2.3 ความหมายของพฤติกรรม

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2524 : 2) กล่าวว่า พฤติกรรม คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2524 : 51) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า คือ สิ่งที่บุคคลกระทำ แสดงออก ตอบสนอง หรือโต้ตอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่สามารถสังเกตได้

ลิขิต กาญจนารักษ์ (2525 : 3) ให้ความหมายว่า พฤติกรรม หมายถึงกิจกรรมใดๆก็ตามของอินทรีย์ที่สังเกตได้โดยคนอื่น หรือโดยเครื่องมือของผู้ทดลอง เช่น เด็กรับประทานอาหาร จี้จักรยาน พุด หัวเราะ และร้องไห้ กิริยาเหล่านี้กล่าวถึงพฤติกรรมทั้งสิ้น การสังเกตพฤติกรรมอาจทำได้โดยใช้เครื่องมือเข้าช่วย เช่น การใช้เครื่องตรวจเครื่องสมอง เป็นต้น

สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2524 : 10) ได้ให้ความหมายว่า พฤติกรรม หมายถึงการกระทำของอินทรีย์ (Organism) หรือสิ่งมีชีวิต การกระทำนี้รวมถึงการกระทำที่เกิดขึ้นทั้งที่ผู้กระทำรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวในขณะกระทำ รวมทั้งการกระทำที่สังเกตได้หรือไม่ได้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุชาติ สุธรรมรักษ์ (2531 : 6) ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำทุกอย่างของสิ่งมีชีวิตซึ่งในที่นี้จะเน้นการกระทำของมนุษย์ไม่ว่าการกระทำนั้นผู้กระทำรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม และไม่ว่าการกระทำนั้นผู้อื่นสังเกตเห็นหรือไม่ก็ตาม เช่น การเดิน การพูด หรือการคิด การรับรู้ เป็นต้น

อรุณ รักรธรรม (2532 : 71) อธิบายถึง ความหมายของพฤติกรรมไว้ว่า คือ กิริยาของการที่แสดงออกหรือเกิดปฏิกิริยาเมื่อเผชิญกับสิ่งภายนอก การแสดงออกนี้อาจเกิดจากอุปนิสัยที่ได้สะสมหรือจากความเคยชินอันได้รับจากประสบการณ์และการศึกษาอบรม การแสดงออกนี้อาจเป็นได้ทั้งในรูปคล้ายตามหรือต่อต้าน และอาจเป็นได้ทั้งคุณและโทษต่อทั้งเจ้าของพฤติกรรมเอง และ หรือ ต่อสิ่งภายนอก

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2532 : 155) กล่าวถึงพฤติกรรมว่า พฤติกรรมหมายถึง กิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์กระทำ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะสังเกตเห็นได้หรือไม่ก็ตาม เช่น การทำงานของหัวใจ การทำงานของกล้ามเนื้อ การเดิน การพูด การคิด ความรู้สึก ความชอบ ความสนใจ เป็นต้น

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายใต้สถานการณ์นั้นๆ

ประเทือง ภูมิภัทราคม (2535 : 43) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์นั้นเกิดจากการเรียนรู้โดยเฉพาะกลุ่มนักจิตวิทยาพฤติกรรมนิยมนั้น มีความเชื่อว่าพฤติกรรมเกิดจากการเรียนรู้ ไม่รวมพฤติกรรมที่เกิดจากความผิดปกติของระบบสรีระ และระบบประสาทโดยพยายามศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าหนึ่งต่อสิ่งเร้าหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรม และศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับอีกพฤติกรรมหนึ่งโดยเน้นพฤติกรรมภายนอกเป็นสำคัญ

ในขณะที่สิทธิโชค วรรณสันติกุล (2524 : 31) ได้กล่าวว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมนุษย์นั้นมีมากมายหลายอย่างโดยได้แบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ

1. ระดับมหภาค ได้แก่ วัฒนธรรม บรรทัดฐานของสังคม ความคาดหวังในบทบาท สถานภาพ สถาบันหรือองค์การทางสังคม เป็นต้น
2. ระดับจุลภาค ได้แก่ บุคลิกภาพ การรับรู้ การเรียนรู้ ความเชื่อ ค่านิยม ทศนคติ เป็นต้น

2.2.4 ประเภทของพฤติกรรม

โยธิน ศันสนยุทธและจุมพล พูลภัทรชีวีต (2524 : 47) ได้กล่าว พฤติกรรม หมายถึง การกระทำต่างๆของมนุษย์หรือสัตว์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ พฤติกรรมภายนอก และพฤติกรรมภายใน

1. พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) ได้แก่ พฤติกรรมที่ผู้อื่นสามารถจะสังเกตเห็นโดยตรง เป็นการสังเกตโดยผ่านประสาทสัมผัสแย่งย่อยออกเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 พฤติกรรมที่สังเกตได้โดยตรง โดยไม่ต้องใช้เครื่องมือช่วยบางคน เรียกพฤติกรรมประเภทนี้ว่า พฤติกรรมโมลาร์ (Molar Behavior) เช่น พฤติกรรมการกิน อ้าปาก หัวเราะ ร้องไห้ หรือถีบจักรยาน เป็นต้น

1.2 พฤติกรรมที่สังเกตไม่ได้โดยตรง โดยใช้เครื่องมือช่วย บางคนเรียกพฤติกรรมประเภทนี้ว่า พฤติกรรมโมเลกุล (Molecular Behavior) เช่น การเต้นของหัวใจดูจากเครื่องมือแพทย์ที่เรียกว่า Stethoscope เป็นต้น

2. พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) ได้แก่ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลจะรู้สึกตัวหรือไม่ก็ตาม เป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นไม่สามารถจะทำการสังเกตได้โดยตรงถ้าหากผู้เป็นเจ้าของพฤติกรรมนั้น ไม่บอก หรือไม่แสดงออกมา แบ่งย่อยเป็น

2.1 พฤติกรรมภายในที่เกิดขึ้นโดยรู้สึกตัว เกิดขึ้นโดยที่เจ้าของพฤติกรรมรู้ว่ามันเกิดขึ้นแต่สามารถจะควบคุมความรู้สึกต่างๆที่เกิดขึ้นได้ และไม่บอกหรือไม่แสดงออก เช่น ปวดฟัน หิว โกรธ ตื่นเต้น เป็นต้น

2.2 พฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว แต่มีผลของพฤติกรรมภายนอกของบุคคลนั้นเช่น ความคิด ความปรารถนา ความคาดหวัง ความกลัว ความสุข เป็นต้น

2.2.5 ตัวกำหนดพฤติกรรม

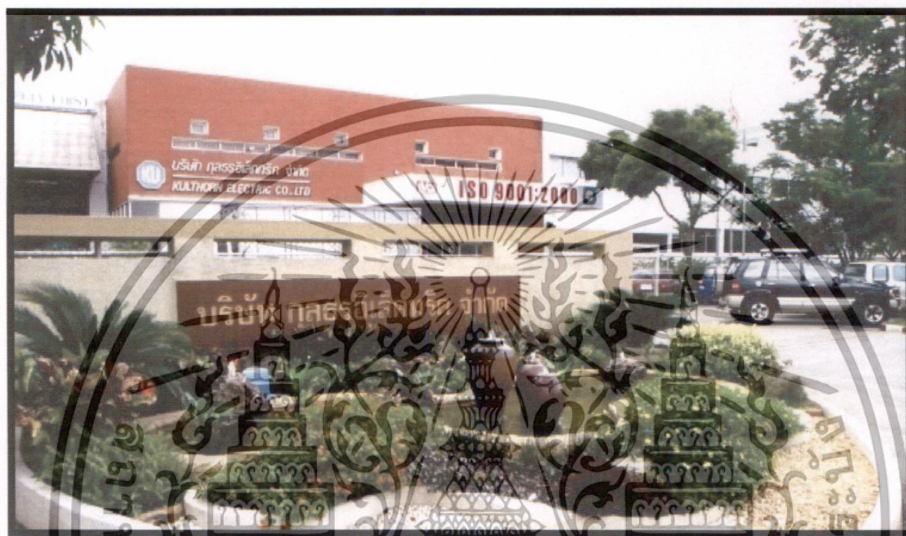
ประเทือง ภูมิพิตราคม (2535 : 66) ได้กล่าวถึงตัวกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ที่ Bandura ได้กำหนดไว้ 2 ประการ คือ

1. ตัวกำหนดพฤติกรรมที่เกิดขึ้นก่อนพฤติกรรม (Antecedent Determinants) Bandura ได้อธิบายเรื่องนี้ไว้ว่า ถ้ามีสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นแล้ว จะมีอีกสิ่งหนึ่งตามมา การรู้ความสัมพันธ์เงื่อนไขต่างๆเหล่านี้ จะทำให้บุคคลสามารถทำนายได้ว่า อะไรจะเกิดขึ้นอย่างไร ภายใต้สภาวะการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นก่อน ถ้าบุคคลนั้นมีความสามารถทางสติปัญญาสูงก็จะสามารถคาดการณ์ถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ และจะเลือกทำหรือแสดงพฤติกรรมของเขาให้สอดคล้องกับการคาดการณ์ของเขา ซึ่งเป็นการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเหล่านี้กับอีกสิ่งเหล่านี้ จะมีผลต่อการเกิดหรือไม่เกิดพฤติกรรม จะมีผลต่อการคงอยู่หรือการหายของพฤติกรรมของบุคคล เพราะบุคคลจะยึดเอาสิ่งเร้าหนึ่งมาทำนายการเกิดของอีกสิ่งเร้าหนึ่ง ตัวกำหนดพฤติกรรมที่เป็นสิ่งเร้าได้แก่ สิ่งเร้าต่างๆที่มากระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมและเป็นสิ่งเร้าที่ปรากฏในสภาพแวดล้อมของบุคคล ซึ่งเกิดก่อนพฤติกรรม จึงเรียกตัวกำหนดพฤติกรรมนี้อีกอันหนึ่งว่า ตัวกำหนดพฤติกรรมที่เกิดก่อนพฤติกรรม ซึ่งก็คือสิ่งเร้านั่นเอง

1. ตัวกำหนดที่เป็นผลกรรม (Consequent Determinant) ตัวกำหนดพฤติกรรมอีกตัวหนึ่งได้แก่ ผลกรรม Bandura มีความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า การเรียนรู้สิ่งต่างๆในสังคมของมนุษย์เป็นการเรียนรู้เงื่อนไขของผลกรรมว่า พฤติกรรมใดทำแล้วจะได้รับรางวัลหรือผลกรรมทางบวก และพฤติกรรมใดทำแล้วจะได้รับผลกรรมทางลบ การเรียนรู้เงื่อนไขของผลกรรมดังกล่าวจะทำให้มนุษย์เลือก

กระทำพฤติกรรมที่ได้รับผลกระทบทางบวกหรือการเสริมแรง และจะหลีกเลี่ยงการกระทำพฤติกรรมที่ได้รับผลกระทบทางลบหรือการลงโทษ ดังนั้นการเกิดพฤติกรรมจึงขึ้นอยู่กับผลกระทบอีกด้วย อย่างไรก็ตามการเรียนรู้เงื่อนไขผลกระทบนี้สามารถได้มาจากการสังเกตทั้งประสบการณ์ และจากการสังเกตตัวแบบหรือการกระทำของผู้คนที่สังเกตเห็นซึ่งเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ทางอ้อม

2.3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด

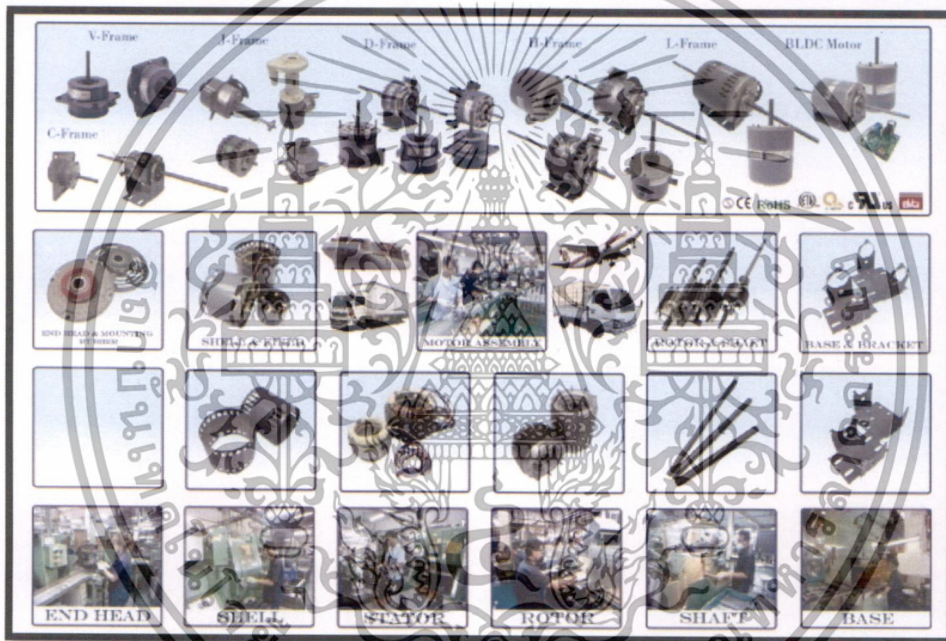

ภาพที่ 2.5 บริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด

ที่มา : บริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด ฝ่ายทรัพยากรบุคคล (2558)

บริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด ชื่อเดิม บริษัท กุศลธรยูนิเวอร์แซล อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด เป็นบริษัทร่วมทุนและช่วยเหลือทางด้านเทคนิคระหว่างกลุ่มบริษัท กุศลธร และบริษัท ยูนิเวอร์แซล อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด แห่งสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1987 โดยได้นำเทคโนโลยีและกรรมวิธีการผลิตตลอดจนเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ทันสมัยเช่นเดียวกันกับของอเมริกามาใช้ ทำให้บริษัท กุศลธร อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด เป็นผู้ผลิตมอเตอร์ไฟฟ้าที่ทันสมัยที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยและในภูมิภาคเอเชีย ต่อมาในเดือน เมษายน ปี ค.ศ. 2000 สัญญาร่วมมือได้สิ้นสุดลง บริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด จึงได้ซื้อหุ้นในส่วนของบริษัท ยูนิเวอร์แซล อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด ถือไว้ทั้งหมด นับตั้งแต่นั้นมา บริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด จึงเป็นบริษัทของไทยทั้งสิ้น เทคโนโลยีการผลิตเริ่มจากขั้นตอนสำคัญในกระบวนการผลิตซึ่งเป็นแบบเฉพาะของบริษัท ยูนิเวอร์แซล อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด คือ การนำแผ่นเหล็กซิลิคอนสตีล (Silicon Steel) ป้อนตัดเป็นช่องๆ และนำไปอบด้วยความร้อนสูง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ (Annealing Process) หรือเหล็ก (Fully Process Steel) ทำให้มอเตอร์ของบริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด เดินเงียบ ประหยัดไฟ มีความคงทนเป็นพิเศษสิ่งสำคัญที่สุดในกระบวนการผลิตมอเตอร์ คือ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบมอเตอร์ให้เหมาะสมกับการใช้งาน ต้องมีขนาดพอดี ไม่ใหญ่หรือเล็กจนเกินไป ลูกค้าย
 หลายๆ ท่านยังเข้าใจว่า การเผื่อมอเตอร์ที่มีขนาดใหญ่กว่าจะใช้งานได้ดีกว่ามอเตอร์ที่มีขนาดพอดี
 ที่จริงแล้วมิได้เป็นเช่นนั้น เพราะว่ามีมอเตอร์ที่ใช้กับเครื่องปรับอากาศชนิด PSC (Permanent Split
 Capacitor) ซึ่งต้องการลมผ่านระบายตัวมอเตอร์ (Air Over Motor) มอเตอร์ขนาดใหญ่จะต้องการ
 ลมระบายตัวมอเตอร์มาก ซึ่งถ้าปริมาณลมน้อยเกินไปไม่พอดีกับกำลังการใช้งานของมอเตอร์จะ
 ร้อน เพราะเหตุนี้บริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด จึงมีความจำเป็นต้องได้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วน
 จากลูกค้า เพื่อออกแบบมอเตอร์ที่มีประสิทธิภาพ ที่เหมาะสม ราคาถูก และปลอดภัย ดังนั้นมอเตอร์
 ที่ลูกค้าสั่ง จึงเป็นมอเตอร์ที่ทำให้เฉพาะกับลูกค้ารายนั้นๆ (Tailor Made) (คู่มือบริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์
 จำกัด ฝ่ายขายและการตลาด. 2011)

ภาพที่ 2.6 ผลิตภัณฑ์มอเตอร์ไฟฟ้าของบริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด

ที่มา: บริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด ฝ่ายวิศวกรรมออกแบบ (2558)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.7 Certificate บริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด
 ที่มา: บริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด ฝ่ายขายและการตลาด (2558)

ภาพที่ 2.8 ลูกค้านี่ห้อ กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด
 ที่มา: บริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด ฝ่ายขายและการตลาด (2558)

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุธิดา บัวทอง (2547 : บทคัดย่อ) การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบลักษณะส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สถานะภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมรส อายุงาน ระดับการศึกษาและประสบการณ์การอบรมเรื่องความปลอดภัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงาน 3) เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ระบบความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 224 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยสถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Person's Correlation Coefficient) และทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อ โดยใช้วิธี t-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One – way ANOVA และการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปร (Person's Product Moment Correlatin) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows ในการประมวลผล ผลการวิจัยพบว่า

1. พนักงานที่มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยอยู่ในระดับดีมากและระดับพฤติกรรมความปลอดภัยอยู่ในระดับดี

2. พนักงานที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์การอบรมแตกต่างกันมีระดับการรับรู้ความปลอดภัยแตกต่างกัน ส่วนพนักงานที่มีเพศ อายุ สถานะภาพสมรส อายุงาน แตกต่างกันมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

ศุระ จันดา (2547: บทคัดย่อ) การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การศึกษาเพื่อศึกษาระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัย เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัย และเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ระบบความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า (ไฮเทค) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 388 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และนำข้อมูลมาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่ออธิบายผลและนำเสนอในลักษณะตาราง

ผลการศึกษา พบว่า 1) ระดับการรับรู้ความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานอยู่ในระดับดีมาก 2) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัย ได้แก่ ปัจจัยด้านเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยประกอบด้วยปัจจัยด้านเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัจจัยด้านการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) การรับรู้ระบบความปลอดภัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวก

จักรกฤษณ์ ดิฐวิบูลย์ (2549 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การศึกษาเพื่อศึกษาระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัย เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยว่าบุคคลที่มีอิทธิพลต่อระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยและระดับพฤติกรรมความปลอดภัย และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยและระดับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิตโรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียมในประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือพนักงานฝ่ายผลิต จำนวน 350 คน จากโรงกลั่นน้ำมันในประเทศไทยจำนวน 5 แห่ง ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC⁺ สถิติที่ใช้ประกอบด้วยค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คือ 1) ระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานอยู่ในระดับการรับรู้ที่ดีมากและระดับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานในระพฤติกรรมดี 2) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัย ได้แก่ ปัจจัยด้านอายุงานและปัจจัยด้านระดับการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อระดับพฤติกรรมความปลอดภัย ประกอบด้วย ปัจจัยด้านอายุ และปัจจัยด้านอายุงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัจจัยด้านสถานภาพสมรส และปัจจัยด้านระดับการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) ระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับพฤติกรรมความปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวก

วิระเดช วงศ์สูงเนิน (2549 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัยเครือข่ายเรือเจริญโภคภัณฑ์มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมกับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีกเครือข่ายเรือเจริญโภคภัณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จในการนำระบบบริหารความปลอดภัยเครือข่ายเรือเจริญโภคภัณฑ์มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมกับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีกเครือข่ายเรือเจริญโภคภัณฑ์

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จในการนำระบบบริหารความปลอดภัยเครือข่ายเรือเจริญโภคภัณฑ์มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมกับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีกเครือข่ายเรือเจริญโภคภัณฑ์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และปัจจัยส่วนองค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน ได้แก่ ขนาดองค์กร และ ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมเก็บข้อมูลจากการดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัย และ 7 ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีกเครื่องเรือน โภคภัณฑ์ จำนวน 91 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ One-way ANOVA การทดสอบสมมติฐานได้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลการวิจัย ดังนี้

1) ระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7 ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีกเครื่องเรือน โภคภัณฑ์เกี่ยวกับระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัยเครื่องเรือน โภคภัณฑ์มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมกับกลุ่มธุรกิจค้าปลีกเครื่องเรือน โภคภัณฑ์ในแต่ละด้านดังนี้ คือ (1) ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมากที่สุด (2) ด้านบริหาร และคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับมาก (3) ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับมาก และ (4) ด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับมาก

2) ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งและระยะเวลาในการปฏิบัติงานของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7 ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีกเครื่องเรือน โภคภัณฑ์ที่มีผลต่อระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัยเครื่องเรือน โภคภัณฑ์มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมกับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีกเครื่องเรือน โภคภัณฑ์

3) ข้อมูลปัจจัยส่วนองค์กร ได้แก่ ขนาดองค์กรและระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7 ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีกเครื่องเรือน โภคภัณฑ์ที่มีผลต่อระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัยเครื่องเรือน โภคภัณฑ์มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมกับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเรือน โภคภัณฑ์

ศรายุทธ สมถาแสน (2549 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การศึกษา 1) เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยและระดับพฤติกรรมความปลอดภัย 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยและระดับพฤติกรรมความปลอดภัย และ 3) เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยและระดับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าและชิ้นส่วน ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานระดับปฏิบัติการ จำนวน 302 คน จากโรงงานอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าและชิ้นส่วน ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 4 แห่ง ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC⁺ สถิติที่ใช้ในการประกอบด้วยค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คือ 1) ระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยและระดับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานอยู่ในระดับพฤติกรรมดี 2) ปัจจัยส่วนบุคคลไม่มีอิทธิพลต่อระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยและระดับพฤติกรรมความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัย ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับพฤติกรรมความปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ชิตี เปรินทร์ (2550 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การศึกษาเพื่อศึกษาระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยและระดับพฤติกรรมความปลอดภัย เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้ระบบความปลอดภัยปะพฤติกรรมการความปลอดภัยที่มีอิทธิพลต่อบุคคล และเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต โรงงานกลุ่มบริษัท ไทยซัมมิท

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานฝ่ายผลิตจำนวน 359 คน จากโรงงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิท ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC⁺ สถิติที่ใช้ในการประกอบด้วย ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test One-way ANOVA และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คือ 1) ระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานอยู่ในระดับการรับรู้ที่ดีมากปะระดับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานอยู่ในระดับพฤติกรรมดี 2) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัย ได้แก่ ปัจจัยด้านอายุ ปัจจัยด้านอายุงานและปัจจัยระดับการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัยคือ เพศและสถานภาพสมรส 3) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความปลอดภัย ประกอบไปด้วยปัจจัยด้านอายุ ปัจจัยด้านอายุงานและปัจจัยด้านระดับการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยคือ เพศและสถานภาพสมรส 4) การรับรู้ระบบความปลอดภัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรายุทธ บัณฑิตไทย (2552 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน และพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ ศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน ปละพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัย จำปนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่อายุ วุฒิการศึกษา สถานภาพทางครอบครัว ลักษณะของงานที่ทำ การรับการฝึกอบรม และประสบการณ์จากการได้รับอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงาน จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการประจำส่วนงานโรงไฟฟ้าในบริษัทปิโตรเคมีและการกลั่นแห่งหนึ่ง จำนวน 88 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test One-way ANOVA และ Pearson's Product Moment Correlation

ผลการวิจัยพบว่า พนักงานระดับปฏิบัติการมีการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมและพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับดี ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ไม่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน และพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.259

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเจตคติและพฤติกรรมที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด ซึ่งผู้วิจัยกำหนดรายละเอียดของวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานของบริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด มีพนักงานรวมทั้งหมด 450 คน (ฝ่ายทรัพยากรบุคคลของบริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด, ตุลาคม, 2558)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้จากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร กำหนดให้ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% ผู้วิจัยใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2551)

$$n = \frac{N}{1+(N e^2)} \quad (3.1)$$

เมื่อ	n	แทน	ขนาดตัวอย่าง
	N	แทน	จำนวนพนักงานในการวิจัย
	e	แทน	ค่าคลาดเคลื่อนจากตัวอย่างประชากร กำหนดไว้ร้อยละ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างจะใช้การสุ่มตัวอย่าง อย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากพนักงานของบริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด โดยกลุ่มตัวอย่างประชากรทุกแผนกที่สังกัดแบ่งออกเป็น 13 แผนก ด้วยขนาดตัวอย่าง 450 คน แสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรแต่ละแผนกที่สังกัด

แผนกที่สังกัด	จำนวนพนักงาน ของแต่ละแผนกที่สังกัด
แผนกฝ่ายบริหาร	8
แผนกผลิต 1 Stator	92
แผนกผลิต 2 Machine	71
แผนกผลิต 3 Press and Die Casting	55
แผนกผลิต 4 Assembly	73
แผนกซ่อมบำรุงและวิศวกรรมการผลิต	26
แผนกประกันคุณภาพ	32
แผนกวิศวกรรมออกแบบ	24
แผนกขายและการตลาด	8
แผนกวางแผนและควบคุมวัตถุดิบ	25
แผนกบุคคลและธุรการ	16
แผนกจัดซื้อ	11
แผนกบัญชีและการเงิน	9
รวม	450

ดังนั้นสามารถคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้ ดังนี้

$$n = \frac{450}{1 + ((450) (0.05^2))}$$

$$= 211$$

ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างของทุกแผนกจากค่าที่คำนวณได้ โดยมีจำนวนพนักงานที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามทั้งหมด 211 คน ทางผู้วิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถามเพิ่มเป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวน 250 ชุด เพื่อให้มั่นใจว่าได้จำนวนแบบสอบถามกลับมาไม่น้อยกว่า 211 ชุด เมื่อแจกแบบสอบถามไปแล้วได้แบบสอบถามกลับมา จำนวน 235 ชุด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะเครื่องมือ

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย 5 ส่วน

แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ อายุงาน สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุ รวมทั้งหมด 7 ข้อ

แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน ลักษณะเป็นคำถามแบบมาตรวัดค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คำถามประกอบไปด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ลักษณะของคำถามจะเป็นแบบมาตรวัดค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ซึ่งประกอบด้วย ปฏิบัติมากที่สุด ปฏิบัติมาก ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติน้อย ปฏิบัติน้อยที่สุด

แบบสอบถามตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดแสดงข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กุศลรวิเลิศทริค จำกัด เพื่อเป็นประโยชน์ต่อองค์กร

3.2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. กำหนดประเด็นและขอบข่ายของคำถาม ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย
4. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอความคิดเห็นในการพิจารณาด้านความครอบคลุมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้

3.2.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและแนะนำ เพื่อแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความเหมาะสมทั้งความครอบคลุมเนื้อหาและภาษาที่ใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วขอความอนุเคราะห์ต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา พร้อมทั้งพิจารณาความถูกต้องชัดเจนของภาษาที่ใช้ก่อนที่จะนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป ซึ่งประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีรายนามดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 รายชื่อ ตำแหน่งและสถานที่ปฏิบัติงานของผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อ	ตำแหน่ง	สถานที่ปฏิบัติงาน
1. ผศ.ดร.ณัฐวุฒิ โรจนันันิรุตติกุล	อาจารย์ประจำคณะกรรมการ บริหารและจัดการ	สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. อ.ดร.อภิวรรณ กรมเมือง	อาจารย์ประจำคณะกรรมการ บริหารและจัดการ	สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. คุณสุเมศ บุญเจริญ	ผู้จัดการทั่วไป	บริษัท กุลธรริเลิศทริค จำกัด
4. คุณสมวรรณ นาคทับ	หัวหน้าแผนกฝ่ายทรัพยากร บุคคล	บริษัท กุลธรริเลิศทริค จำกัด

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้พิจารณาความสมบูรณ์อีกครั้งขั้นสุดท้ายก่อนจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อส่งตัวอย่างไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับพนักงานบริษัทในเครือคือบริษัท กุลธรเรอร์บี จำกัด (มหาชน) จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยจะใช้วิธีของ Cronbach ค่าความเชื่อมั่นที่หาโดยวิธีนี้เรียกว่า "สัมประสิทธิ์แอลฟา" (α) มีสูตรในการหาความเชื่อมั่นวิธีนี้คือ

$$\alpha = \frac{k}{(k-1)} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\} \quad (3.2)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่น
	k	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้พิจารณาความสมบูรณ์อีกครั้ง ขึ้นสุดท้ายจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา ซึ่งจากการหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าเท่ากับ 0.967

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลและค้นหาข้อมูลใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 แบบ คือ

3.3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปแจกให้แก่พนักงาน โดยผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้แก่พนักงานในแต่ละแผนกที่สังกัด ของบริษัท กุลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด จำนวน 250 ชุด
2. หลังจากได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดก่อนที่จะนำมาวิเคราะห์
3. นำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ไปวิเคราะห์ผล

3.3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ

เป็นข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้า รวบรวมงานวิจัย บทความ วารสาร สถิติในรายงานต่างๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นส่วนประกอบเนื้อหา และนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ตอบกลับคืนมาได้แล้ว นำมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ จากนั้นนำมาตรวจการให้คะแนนและนำผลคะแนนมาทำการประมวลผลเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS วิเคราะห์ข้อมูล โดยมีวิธีการดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จะใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติเชิงบรรยายในรูปของค่าร้อยละ (Percentage) ของตัวแปร นำเสนอในรูปแบบของตารางพร้อมอธิบาย

แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบมาตรวัด (Likert Scale) มีตัวเลือกตอบ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน

คำตอบ	คำถาม (คะแนน)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

ในการนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์เมื่อกำหนดความหมายและเกณฑ์การให้คะแนนของแต่ละข้อคำถามแล้ว ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดค่าความหมายของค่าเฉลี่ยโดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยระดับระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน เพื่อแปลความหมายออกเป็น 5 ระดับ โดยการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2542: 29) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ดังนั้นระดับค่าเฉลี่ยเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานดังนี้

- 1.00 - 1.80 หมายถึง มีระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 1.81 - 2.60 หมายถึง มีระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่เห็นด้วย
- 2.61 - 3.40 หมายถึง มีระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานเห็นด้วยปานกลาง
- 3.41 - 4.20 หมายถึง มีระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานเห็นด้วยมาก
- 4.21 - 5.00 หมายถึง มีระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานเห็นด้วยอย่างยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแปลความหมายสำหรับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับ Likert Scale ที่มีคำตอบให้
เลือก 5 ระดับ จะใช้เกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงรัตน์.2541 : 74)

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.000-0.999 พนักงานแต่ละคนมีเจตคติด้านความปลอดภัย
ในการทำงานไม่แตกต่างกันมาก

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.000 ขึ้นไป พนักงานแต่ละคนมีเจตคติด้านความปลอดภัย
ในการทำงานแตกต่างกันมาก

แบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน มี
ตัวเลือกตอบ 5 ระดับ คือ ปฏิบัติมากที่สุด ปฏิบัติมาก ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติน้อย ปฏิบัติน้อย
ที่สุด ดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

คำตอบ	คำถาม (คะแนน)
ปฏิบัติมากที่สุด	5
ปฏิบัติมาก	4
ปฏิบัติปานกลาง	3
ปฏิบัติน้อย	2
ปฏิบัติน้อยที่สุด	1

การนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์เมื่อกำหนดความหมายและเกณฑ์การให้
คะแนนของแต่ละข้อคำถามแล้ว ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดค่าความหมายของ
ค่าเฉลี่ยโดยในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยระดับระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการ
ทำงานเพื่อแปลความหมายออกเป็น 5 ระดับ โดยการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น
(กัลยา วานิชย์บัญชา. 2542: 29) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นระดับค่าเฉลี่ยพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานดังนี้

1.00 - 1.80 หมายถึง มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานปฏิบัติน้อยที่สุด

1.81 - 2.60 หมายถึง มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานปฏิบัติน้อย

2.61 - 3.40 หมายถึง มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานปฏิบัติปานกลาง

3.41 - 4.20 หมายถึง มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานปฏิบัติมาก

4.21 - 5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานปฏิบัติมากที่สุด

การแปลความหมายสำหรับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับ Likert Scale ที่มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ จะใช้เกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงรัตน์.2541 : 74)

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.000-0.999 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกันมาก

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.000 ขึ้นไป พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันมาก

แบบสอบถามส่วนที่ 4 นำข้อมูลแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กุลธรออิเล็กทรอนิกส์ จำกัด ที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มารายงานผล โดยผู้วิจัยจะรายงานแบบเชิงพรรณนาการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 สมมติฐานการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการทดสอบ

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1 พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานย่อยดังนี้	
สมมติฐานที่ 1.1 พนักงานที่มีเพศแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานที่ 1.2 พนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 1.3 พนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน	One-way ANOVA

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.5 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1.4 พนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 1.5 พนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 1.6 พนักงานที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 1.7 พนักงานที่มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานที่ 2 พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานย่อยดังนี้	
สมมติฐานที่ 2.1 พนักงานที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานที่ 2.2 พนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 2.3 พนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 2.4 พนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน	One-way ANOVA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.5 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ
สมมติฐานที่ 2.5 พนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 2.6 พนักงานที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 2.7 พนักงานที่มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงานแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานที่ 3 เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน	Person's Product Moment Correlation

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

3.5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

เป็นสถิติที่นำมาใช้บรรยายคุณลักษณะของข้อมูล ที่เก็บรวบรวมมาจากกลุ่มประชากรที่นำมาศึกษา ได้แก่

3.5.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิเคราะห์ในแบบสอบถามส่วนที่ 1 ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนของข้อมูลของแต่ละข้อ} \times 100}{\text{จำนวนรวมทั้งหมด}} \quad (3.3)$$

3.5.1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ใช้สำหรับแบบสอบถามส่วนที่ 2 และ 3 ที่เกี่ยวกับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยใช้สูตรสำหรับข้อมูลที่จัดกลุ่มเป็นชั้นคะแนน (Group Data) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.2543 : 137-142)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n} \quad (3.4)$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
 X แทน คะแนนของแต่ละคน
 n แทน จำนวนคนทั้งหมด

3.5.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้วิเคราะห์และแปลความหมายของข้อมูลต่างๆ ซึ่งใช้คู่กับค่าเฉลี่ย เพื่อแสดงลักษณะการกระจายของคะแนนแต่ละครั้ง ซึ่งคำนวณได้จากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2550)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}} \quad (3.5)$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 X แทน คะแนนของแต่ละคน
 n แทน จำนวนคนทั้งหมด

3.5.2 สถิติวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential Analysis Statistics)

3.5.2.1 การทดสอบ t-test

ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติที่ร้อยละ 95

1. เปลี่ยนสมมติฐานวิจัยเป็นสมมติฐานสถิติ
2. สมมติฐานสถิติที่ใช้ทดสอบ

$H_0 : \mu_1 = \mu_2$ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ $H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 ไม่แตกต่างกัน ด้านการคำนวณค่า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สถิติที่ใช้ทดสอบ

กรณีที่ 1 เมื่อความแปรปรวนของข้อมูลของประชากรทั้ง 2 กลุ่มเท่ากัน $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

$$t = \frac{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{S_p^2 \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

กรณีที่ 2 เมื่อความแปรปรวนของข้อมูลของประชากรทั้ง 2 กลุ่มไม่เท่ากัน $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

$$t = \frac{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{(\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2})^2}{\frac{(\frac{S_1^2}{n_1})^2}{n_1 - 1} + \frac{(\frac{S_2^2}{n_2})^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ t แทนค่า สถิติที่ใช้พิจารณาใน t - Distribution

$\bar{X}_1$ แทนค่า เฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ $\bar{X}_2$ ซึ่งงาน **แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2** นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

S_1^2 แทนค่า ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

S_2^2 แทนค่า ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n_1 แทนค่า ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

n_2 แทนค่า ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

4. การตัดสินใจเมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ = α

ถ้าค่า t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า t ในตารางที่ $df = n_1 + n_2 - 2$ หรือ v แล้วแต่กรณี หรือค่า p -value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของค่า t ที่คำนวณได้ มีค่าน้อยกว่า จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือยอมรับว่า $\mu_1 \neq \mu_2$ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ถ้าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า t ในตารางที่ $df = n_1 + n_2 - 2$ หรือ v แล้วแต่กรณี หรือค่า p -value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของค่า t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ จะยอมรับ H_0 นั่นคือยอมรับว่า $\mu_1 = \mu_2$ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การจะเลือกใช้สูตรที่ 1 หรือ 2 นั้นจำเป็นต้องทดสอบว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ หรือไม่โดยใช้ F-test ทำการทดสอบตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

สมมติฐานทางสถิติ

$$H_0: \sigma_1^2 = \sigma_2^2$$

$$H_1: \sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$$

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$F = S_1^2 / S_2^2 \text{ เมื่อ } S_1 > S_2, df = (n_1 - 1), (n_2 - 1)$$

$$\text{เมื่อ } F = S_2^2 / S_1^2 \text{ เมื่อ } S_2 > S_1, df = (n_2 - 1), (n_1 - 1)$$

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = (n_1 - 1), (n_2 - 2)$ หรือ $df = (n_2 - 1), (n_1 - 1)$ แล้วแต่กรณี จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือ ยอมรับว่า $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบค่า F จากตารางที่ $df = (n_1 - 1), (n_2 - 2)$ หรือ $df = (n_2 - 1), (n_1 - 1)$ แล้วแต่กรณี จะยอมรับ H_0 นั่นคือ ยอมรับว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

3.5.2.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - way ANOVA)

ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัยดังนี้

สมมติฐานที่ 1.2 : พนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ขั้นตอนที่ 1 เปลี่ยนสมมติฐานการวิจัยเป็นสมมติฐานทางสถิติ

ขั้นตอนที่ 2 สมมติฐานสถิติที่ใช้ทดสอบโดยวิธี One - way ANOVA

H_0 : ค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร k กลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของประชากรอย่างน้อยสองประชากรแตกต่างกัน

หรือ $H_0: \mu_1 = \mu_2 = \dots = \mu_k$

$H_1: \mu_i \neq \mu_j$ เมื่อ $i \neq j; i, j = 1, 2, \dots, k$

ขั้นตอนที่ 3 สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.6 สูตรการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA

Source of variation	df	Sum of square (SS)	Mean square (MS)	F
Between-groups	$k - 1$	$SS_B = \sum_{j=1}^k \left(\frac{T_j^2}{n_j} \right) - \frac{T^2}{N}$	$MS_B = \frac{SS_B}{k - 1}$	$F = \frac{MS_B}{MS_W}$
Within-groups	$N - k$	$SS_W = SS_T - SS_B$	$MS_W = \frac{SS_W}{N - k}$	
Total	$N - 1$	$SS_T = \sum_{j=1}^k \sum_{i=1}^{n_j} X_{ij}^2 - \frac{T^2}{N}$		

เมื่อ SS_B แทนค่า ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสองระหว่างกลุ่ม (Sum of squares between groups)

SS_W แทนค่า ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสองภายในกลุ่ม (Sum of squares within groups)

SS_T แทนค่า ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสองทั้งหมด (Total Sum of squares)

n_j แทนค่า จำนวนข้อมูลในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

K แทนค่า จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N แทนค่า จำนวนข้อมูลแต่ละแผนก

T_j แทนค่า ผลรวมของคะแนนในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

T แทนค่า ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum_{j=1}^k \sum_{i=1}^{n_j} X_{ij}^2$ แทนค่า ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีมากกว่าค่า F จากตาราง $df = (k - 1), (n - k)$ หรือ จากโปรแกรม

ค่า p -value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีค่า F มากกว่าค่า F ที่คำนวณได้ มีค่าน้อย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กว่า α จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือค่าเฉลี่ยของประชากรอย่างน้อยสองประชากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่า F จากตาราง $df = (k - 1), (n - k)$ หรือจากโปรแกรมค่า p - value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีค่า F มีค่ามากกว่า α จะยอมรับ H_0 นั่นคือค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร k กลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

3.5.2.3 การวิเคราะห์ Least Significant Difference (LSD)

สำหรับ One-way ANOVA ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่กรณี F-test ที่ระดับ $\alpha = 0.05$ หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

1. กำหนดระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$
2. คำนวณค่า LSD จากสูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์

$$LSD = t_{\alpha/2} \sqrt{MS_E \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)}$$

3. คำนวณค่า $|\bar{X}_i - \bar{X}_j|$ เปรียบเทียบกับ ค่า LSD

ถ้าค่า $|\bar{X}_i - \bar{X}_j| > \text{ค่า LSD}$ แสดงว่า $\mu_i \neq \mu_j$ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรคู่เปรียบเทียบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ถ้าค่า $|\bar{X}_i - \bar{X}_j| \leq \text{ค่า LSD}$ แสดงว่า $\mu_i = \mu_j$ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรคู่เปรียบเทียบไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

3.5.2.4 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient, r_{xy})

ใช้หาค่าความสัมพันธ์ในรูปคะแนนดิบของตัวแปรสองตัวแปรที่เป็นอิสระต่อกัน และทิศทางความสัมพันธ์ ซึ่งใช้ทำการทดสอบสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 3 : เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน

การหาค่าความสัมพันธ์และทิศทางความสัมพันธ์ของเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน มีการใช้สมมติฐาน คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$H_0: p = 0$$

$$H_1: p \neq 0$$

เมื่อ p เป็นความสัมพันธ์ของเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543 : 144-145 , 180-181)

$$t = \frac{r\sqrt{n-2}}{\sqrt{1-r^2}} \quad (3.6)$$

เมื่อ t คือ ค่าของการแจกแจงใน t-distribution

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient, R_{xy}) ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$r_{xy} = \frac{n \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{(n \sum X^2)(n \sum Y^2 - (\sum Y^2))}} \quad (3.7)$$

เมื่อ $\sum X$ คือ ผลรวมของคะแนนชุด X
 $\sum Y$ คือ ผลรวมของคะแนนชุด Y
 $\sum X^2$ คือ ผลรวมของคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง
 $\sum Y^2$ คือ ผลรวมของคะแนนชุด Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
 $\sum XY$ คือ ผลรวมของผลคูณระหว่าง X กับ Y
 n คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

เปรียบเทียบค่า t ที่คำนวณได้กับค่า t ที่ได้จากตารางที่ $df = n - 2$ เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ $\alpha =$ เท่ากับ 0.05

1. ถ้าค่า t ที่คำนวณมากกว่าหรือเท่ากับ t ที่ได้จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ α จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานนั้นมีความสัมพันธ์กัน
2. ถ้าค่า t ที่คำนวณน้อยกว่า t ที่ได้จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ α จะยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 นั่นคือ เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กัน

กรณีใช้โปรแกรมสำเร็จรูป การแปลผลจะดูที่ค่า p-value ถ้าน้อยกว่าหรือเท่ากับ α แสดงว่าตัวแปรคู่่นั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ถ้า (r) มีเครื่องหมายลบ จะมีความสัมพันธ์กลับกัน ถ้าไม่มีเครื่องหมาย แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวกหรือตามกัน (บุญธรรม กิจปริดา บิริสุทธิ. 2545:180-182)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกณฑ์ระดับความสัมพันธ์พิจารณาได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ดังนี้
(พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540 : 144)

ค่า r มีค่ามากกว่า 0.81	มีระดับความสัมพันธ์สูง
ค่า r มีค่าอยู่ระหว่าง 0.61 – 0.8	มีระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง
ค่า r มีค่าอยู่ระหว่าง 0.41 – 0.6	มีระดับความสัมพันธ์ปานกลาง
ค่า r มีค่าอยู่ระหว่าง 0.21 – 0.4	มีระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ
ค่า r มีค่าต่ำกว่า 0.2	มีระดับความสัมพันธ์ปานกลางต่ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง เจตคติและพฤติกรรมที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กุลธรอเลิศทริค จำกัด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บริษัท กุลธรอเลิศทริค จำกัด

ผลการวิจัยวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ อายุงาน สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา การอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงาน

4.2 การวิเคราะห์ระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กุลธรอเลิศทริค จำกัด

4.3 การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กุลธรอเลิศทริค จำกัด

4.4 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท กุลธรอเลิศทริค จำกัด

4.5 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท กุลธรอเลิศทริค จำกัด

4.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กุลธรอเลิศทริค จำกัด

4.7 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากพนักงาน

4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ อายุงาน สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา การอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงาน ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.1

เอกสารที่แนบมาในรายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	115	48.9
หญิง	120	51.1
รวม	235	100.0
2. อายุ		
ไม่เกิน 20 ปี	13	5.5
มากกว่า 20 ปี - 30 ปี	62	26.4
มากกว่า 30 ปี - 40 ปี	76	32.3
มากกว่า 40 ปี - 50 ปี	64	27.3
50 ปีขึ้นไป	20	8.5
รวม	235	100.0
3. อายุงาน		
ต่ำกว่า 2 ปี	65	27.7
2 - 6 ปี	46	19.6
มากกว่า 6 - 10 ปี	31	13.2
มากกว่า 10 - 15 ปี	41	17.4
16 ปีขึ้นไป	52	22.1
รวม	235	100.0
4. สถานภาพสมรส		
โสด	92	39.1
สมรส	124	52.8
หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่	19	8.1
รวม	235	100.0
5. ระดับการศึกษา		
ม.6/ปวช. หรือต่ำกว่า	165	70.2
อนุปริญญา/ปวส.	23	9.8
ปริญญาตรีขึ้นไป	47	20
รวม	235	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. การอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน		
ไม่เคย	25	10.6
ครั้งเดียว	41	17.4
นาน ๆ ครั้ง	95	40.5
เป็นประจำทุกปี	74	31.5
รวม	235	100.0
7. ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงาน		
เคย	55	23.4
ไม่เคย	180	76.6
รวม	235	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่าตัวอย่างข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด มีข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามดังต่อไปนี้

เพศ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 51.1 รองลงมาเป็นเพศชาย มีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 48.9

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 30 ปี - 40 ปี มีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมา คือ อายุมากกว่า 40 ปี - 50 ปี มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 อายุมากกว่า 20 ปี - 30 ปี มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 อายุ 50 ปีขึ้นไป มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และอายุไม่เกิน 20 ปี มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 ตามลำดับ

อายุงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุงานต่ำกว่า 2 ปี มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 รองลงมา คือ อายุงาน 16 ปีขึ้นไป มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 อายุงาน 2-6 ปี มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 อายุงานมากกว่า 10 - 15 ปี มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 และอายุงานมากกว่า 6 - 10 ปี มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 ตามลำดับ

สถานภาพสมรส พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพ สมรส มีจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8 รองลงมาคือ สถานภาพ โสด มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 39.1 และสถานภาพหย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่ มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือต่ำกว่า มีจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 70.2 รองลงมาคือ ระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปมีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการอบรมนาน ๆ ครั้ง มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 40.4 รองลงมาคือ อบรมเป็นประจำทุกปี มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 มีการอบรมครั้งเดียว มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 และไม่เคยอบรม มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 ตามลำดับ

ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคย มีจำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 76.6 รองลงมาคือ เคย มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กุศลธรีอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด

ผลการวิเคราะห์ระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กุศลธรีอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด จากแบบสอบถามตอนที่ 2 จำนวนทั้งสิ้น 235 ราย โดยใช้ค่าเฉลี่ยและ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กุศลธรีอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด

เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน	n = 235		ระดับ	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
การปฏิบัติงานทุกครั้งต้องคำนึงถึงความปลอดภัยเสมอ	4.60	0.608	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	1
เมื่อเครื่องมือหรืออุปกรณ์ชำรุดเสียหาย ควรรายงานให้หัวหน้างานทราบ เพื่อดำเนินการซ่อม	4.58	0.597	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	2
ผู้บริหารระดับสูงควรให้ความสำคัญต่อมาตรการด้านความปลอดภัย	4.57	0.626	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	3
เครื่องหมายเตือนอันตรายควรติดอยู่ในที่เห็นชัดเจน และไม่มีสิ่งใดบดบัง	4.55	0.627	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4
การพบสิ่งที่จะนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุ จำเป็นต้องรายงานให้หัวหน้างานทราบ	4.53	0.622	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน	n = 235		ระดับ	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
การเสริมสร้างความปลอดภัยในการทำงานเป็นหน้าที่ ของทุกคน	4.49	0.669	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	6
การใช้อุปกรณ์และเครื่องมือที่ไม่เหมาะสมกับงานจะ ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้	4.43	0.684	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	7
สถานที่ทำงานควรมีการจัดวางอุปกรณ์ ให้เหมาะสม กับการใช้งานเพื่อลดอุบัติเหตุ	4.41	0.663	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	8
การทำงานโดยมีจิตใจไม่พร้อมหรือผิดปกติ เครียด ขาดสมาธิ มีผลต่อการเกิดอุบัติเหตุ	4.40	0.712	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	9
การปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงาน เป็นการลดการเกิดอุบัติเหตุได้	4.39	0.653	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	10
การจัดอบรมด้านความปลอดภัยมีความจำเป็นต่อ พนักงานทุกคน	4.37	0.737	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	11
การกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบในงานที่ชัดเจน ทำให้การปฏิบัติงานมีความปลอดภัยมากขึ้น	4.36	0.667	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	12
การถอดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายออกขณะปฏิบัติงาน อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้	4.35	0.789	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	13
การตรวจสอบและติดตามผลการปฏิบัติงานด้านความ ปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยลดอุบัติเหตุได้	4.33	0.691	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	14
ควรมีการตรวจพื้นที่ทำงานเกี่ยวกับความปลอดภัย ก่อนการปฏิบัติงานทุกครั้ง	4.35	0.789	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	15
การประเมินความเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุมีความจำ เป็นมากในการทำงาน	4.31	0.705	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	16
การมีมาตรการด้านความปลอดภัยจะทำให้เกิดความ ปลอดภัยในการทำงาน	4.30	0.782	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	17
การเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติงานจำเป็นต้องอบรม การปฏิบัติงานประจำเครื่องใหม่ทุกครั้ง	4.30	0.767	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน	n = 235		ระดับ	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
หัวหน้างานควรมีการปรับปรุงสภาพการทำงานทันที หลังเกิดอุบัติเหตุและทำการสอบสวนแล้ว	4.30	0.760	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	19
การมีความรู้ความเข้าใจเรื่องความปลอดภัยในการ ทำงาน ช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุได้	4.30	0.720	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	20
การจัดทำมาตรฐานความปลอดภัยและนำมาใช้ใน บริษัท สามารถป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ได้	4.28	0.761	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	21
การนำมาตรการด้านความปลอดภัยมาใช้ให้มี ประสิทธิภาพควรมีการชี้แจง ให้ข้อมูล เชิญชวนและ รณรงค์การปฏิบัติงานที่ปลอดภัย	4.28	0.713	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	22
การสอบสวน การวิเคราะห์หาสาเหตุเพื่อหาแนวทาง ป้องกันการเกิดอุบัติเหตุอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยลด การเกิดอุบัติเหตุได้	4.28	0.731	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	23
มาตรการด้านความปลอดภัยเป็นสิ่งแรกของนโยบาย ในหน่วยงาน	4.27	0.722	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	24
การวางแผนเหตุฉุกเฉินในกรณีต่าง ๆ จะทำให้เกิดการ สูญเสียน้อยลง	4.23	0.782	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	25
การซ่อมหนีไฟเป็นสิ่งที่จำเป็นและไม่เป็นการเสียเวลา ในการทำงาน	4.23	1.020	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	26
การจัดอบรมด้านความปลอดภัยในการทำงานช่วยลด การเกิดอุบัติเหตุได้	4.22	0.745	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	27
การมีส่วนร่วมในมาตรการด้านความปลอดภัยจะช่วย ลดการเกิดอุบัติเหตุการทำงานได้	4.21	0.696	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	28
หัวหน้างานควรมีส่วนร่วมในการเขียนรายงานการ เกิดอุบัติเหตุ	4.20	0.746	เห็นด้วยมาก	29
การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานให้พนักงานได้ศึกษามี ส่วนช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน	4.19	0.767	เห็นด้วยมาก	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน	n = 235		ระดับ	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
การรณรงค์ด้านความปลอดภัย จะช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานได้	4.16	0.762	เห็นด้วยมาก	31
การมีผู้ร่วมงานที่มีความรู้ด้านความปลอดภัยจะช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุได้	4.15	0.767	เห็นด้วยมาก	32
การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากการทำงานอย่างเพียงพอจะช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุได้	4.13	0.719	เห็นด้วยมาก	33
การจัดให้พนักงานปฏิบัติงานที่เหมาะสมกับความถนัดจะช่วยลดอุบัติเหตุได้	4.12	0.794	เห็นด้วยมาก	34
การแนะนำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามมาตรการด้านความปลอดภัยทำให้การเกิดอุบัติเหตุลดลง	4.10	0.712	เห็นด้วยมาก	35
การติดโปสเตอร์ที่แสดงผลเสียหายของการไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตราย จะช่วยจูงใจให้พนักงานใช้อุปกรณ์ป้องกันมากขึ้น	4.10	0.767	เห็นด้วยมาก	36
มาตรการด้านความปลอดภัยไม่ทำให้เกิดความยุ่งยากในการปฏิบัติงาน	4.08	0.797	เห็นด้วยมาก	37
การทำบันทึกการเกิดอุบัติเหตุที่ครบถ้วนสมบูรณ์จะช่วยส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงานได้	4.07	0.767	เห็นด้วยมาก	38
การแลกเปลี่ยนความรู้ด้านความปลอดภัย ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานดีขึ้น	4.03	0.767	เห็นด้วยมาก	39
การมีคณะกรรมการด้านความปลอดภัยจะช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุได้	3.93	0.795	เห็นด้วยมาก	40
ค่าเฉลี่ยรวม	4.28	0.449	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กุศลธรณีอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.28 และมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกัน โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.449 เมื่อพิจารณาเจตคติสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1 การปฏิบัติงานทุกครั้งต้องคำนึงถึงความปลอดภัยเสมอ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.60 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.608 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 2 เมื่อเครื่องมือหรืออุปกรณ์ชำรุดเสียหาย ควรรายงานให้หัวหน้างานทราบ เพื่อดำเนินการซ่อม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.58 พนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.597 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 3 ผู้บริหารระดับสูงควรให้ความสำคัญต่อมาตรการด้านความปลอดภัย พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.57 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.626 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 4 เครื่องหมายเตือนอันตรายควรติดอยู่ในที่เห็นชัดเจน และไม่มีสิ่งใดบดบัง พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.55 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.627 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 5 การพบสิ่งที่จะนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุ จำเป็นต้องรายงานให้หัวหน้างานทราบ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.53 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.622 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 6 การเสริมสร้างความปลอดภัยในการทำงานเป็นหน้าที่ของทุกคน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.49 โดยพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก พิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.669 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 7 การใช้อุปกรณ์และเครื่องมือที่ไม่เหมาะสมกับงานจะทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.43 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.684 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 8 สถานที่ทำงานควรมีการจัดวางอุปกรณ์ ให้เหมาะสมกับการใช้งานเพื่อลดอุบัติเหตุ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.41 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.663 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 9 การทำงานโดยมีจิตใจไม่พร้อมหรือผิดปรกติ เครียด ขาดสมาธิ มีผลต่อการเกิดอุบัติเหตุ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.40 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.712 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 10 การปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงาน เป็นการลดการเกิดอุบัติเหตุได้ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.39 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.653 เป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 11 การจัดอบรมด้านความปลอดภัยมีความจำเป็นต่อพนักงานทุกคน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.37 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.737 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 12 การกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบในงานที่ชัดเจนทำให้การปฏิบัติงานมีความปลอดภัยมากขึ้น พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.36 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.667 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 13 การถอดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายออกขณะปฏิบัติงาน อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.35 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.789 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 14 การตรวจสอบและติดตามผลการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยลดอุบัติเหตุได้ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.33 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.691 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 15 ควรมีการตรวจพื้นที่ทำงานเกี่ยวกับความปลอดภัยก่อนการปฏิบัติงานทุกครั้ง พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.31 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.688 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 16 การประเมินความเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุมีความจำเป็นมากในการทำงาน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.31 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.705 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 17 การมีมาตรการด้านความปลอดภัยจะทำให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.30 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.782 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 18 การเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติงานจำเป็นต้องอบรมการปฏิบัติงานประจำเครื่องใหม่ทุกครั้ง พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.30 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.767 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 19 หัวหน้างานควรมีการปรับปรุงสภาพการทำงานทันทีหลังเกิดอุบัติเหตุและทำการสอบสวนแล้ว พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.30 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.760 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 20 การมีความรู้ความเข้าใจเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน ช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุได้ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.30 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.720 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 21 การจัดทำมาตรฐานความปลอดภัยและนำมาใช้ในบริษัทสามารถป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานได้ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.28 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.761 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 22 การนำมาตรการด้านความปลอดภัยมาใช้ให้มีประสิทธิภาพควรมีการชี้แจงให้ข้อมูล เชิญชวนและรณรงค์การปฏิบัติงานที่ปลอดภัย พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.28 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.713 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 23 การสอบสวน การวิเคราะห์หาสาเหตุเพื่อหาแนวทางป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ อย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุได้ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.28 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.731 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 24 มาตรการด้านความปลอดภัยเป็นสิ่งแรกของนโยบายในหน่วยงาน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.27 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.722 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 25 การวางแผนเหตุฉุกเฉินในกรณีต่าง ๆ จะทำให้เกิดการสูญเสียน้อยลง พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.23 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.782 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 26 การซ้อมหนีไฟเป็นสิ่งจำเป็นและไม่เป็นการเสียเวลาในการทำงาน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.23 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.020 ซึ่งเป็นค่าที่มากกว่า 0.999 ถือว่ามีเจตคติแตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 27 การจัดอบรมด้านความปลอดภัยในการทำงานช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุได้ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.22 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.745 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 28 การมีส่วนร่วมในมาตรการด้านความปลอดภัยจะช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุการทำงานได้ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.21 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.696 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 29 หัวหน้างานควรมีส่วนร่วมในการเขียนรายงานการเกิดอุบัติเหตุ พบว่าอยู่ในระดับมาก พิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.20 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.746 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 30 การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานให้พนักงานได้ศึกษามีส่วนช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน พบว่าอยู่ในระดับมาก พิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.19 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.767 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 31 การรณรงค์ด้านความปลอดภัยจะช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานได้ พบว่าอยู่ในระดับมาก พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.16 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.762 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 32 การมีผู้ร่วมงานที่มีความรู้ด้านความปลอดภัยจะช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุได้ พบว่าอยู่ในระดับมาก พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.15 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.767 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 33 การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันอันตราย จากการทำงานอย่างเพียงพอจะช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุได้ พบว่าอยู่ในระดับมาก พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.13 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.719 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 34 การจัดให้พนักงานปฏิบัติงานที่เหมาะสมกับความถนัดจะช่วยลดอุบัติเหตุได้ พบว่าอยู่ในระดับมาก พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.12 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.794 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 35 การแนะนำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามมาตรการด้านความปลอดภัยทำให้การเกิดอุบัติเหตุลดลง พบว่าอยู่ในระดับมาก พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.10 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.712 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 36 การติดโปสเตอร์ที่แสดงผลเสียหายของการไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตราย จะช่วยจูงใจให้พนักงานใช้อุปกรณ์ป้องกันมากขึ้น พบว่าอยู่ในระดับมาก พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.10 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.767 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 37 มาตรการด้านความปลอดภัยไม่ทำให้เกิดความยุ่งยากในการปฏิบัติงาน พบว่าอยู่ในระดับมาก พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.08 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.797 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 38 การทำบันทึกการเกิดอุบัติเหตุที่ครบถ้วนสมบูรณ์จะช่วยส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงานได้ พบว่าอยู่ในระดับมาก พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.07 พนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.767 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 39 การแลกเปลี่ยนความรู้ด้านความปลอดภัย ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานดีขึ้น พบว่าอยู่ในระดับมาก พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.03 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.767 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 40 การมีคณะกรรมการด้านความปลอดภัยจะช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุได้ พบว่าอยู่ในระดับมาก พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.93 และพนักงานแต่ละคนมีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.795 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กุลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด

ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กุลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด จากแบบสอบถามตอนที่ 3 จำนวนทั้งสิ้น 235 ราย โดยแบ่งออกเป็นพฤติกรรมด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัยและ ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย โดยแยกแต่ละด้านได้ดังต่อไปนี้

4.3.1 ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน

จากการวิเคราะห์ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ของพนักงาน บริษัท กุลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด

ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน	n = 235		ระดับ	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
ท่านแจ้งหัวหน้างานทันทีเมื่อพบสายไฟหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าชำรุด	4.40	0.705	ปฏิบัติมากที่สุด	1
ท่านไม่ดื่มสุรา หรือของมีนเมาก่อนหรือขณะปฏิบัติงาน	4.40	1.091	ปฏิบัติมากที่สุด	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน	n = 235		ระดับ	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
ท่านแต่งกายถูกต้องเหมาะสมกับสภาพการทำงานทุกครั้ง	4.36	0.660	ปฏิบัติมากที่สุด	3
ท่านสอบถามหัวหน้างานเมื่อเกิดความสงสัยในการปฏิบัติงาน	4.31	0.780	ปฏิบัติมากที่สุด	4
ท่านรักษาระเบียบที่ทำงานให้สะอาดอยู่เสมอ	4.20	0.737	ปฏิบัติมากที่สุด	5
ท่านดูแลไม่ให้มีสิ่งของกีดขวางทางเดินและทางออกฉุกเฉินในการปฏิบัติงาน	4.13	0.742	ปฏิบัติมากที่สุด	6
ท่านรีบทำความสะอาดเมื่อพบน้ำ ของเหลว หรือสารเคมีหกลงพื้น	4.12	0.820	ปฏิบัติมากที่สุด	7
ท่านจะไม่ลงมือทำงานเมื่อไม่เข้าใจวิธีการทำงาน	4.11	0.913	ปฏิบัติมากที่สุด	8
ท่านไม่ฝืนทำงานต่อทั้งที่รู้สึกไม่สบาย	3.91	0.920	ปฏิบัติมากที่สุด	9
ท่านไม่หยอกล้อกับเพื่อนร่วมงานขณะทำงาน	3.89	1.038	ปฏิบัติมากที่สุด	10
ค่าเฉลี่ยรวม	4.18	0.557	ปฏิบัติมากที่สุด	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงานของพนักงานบริษัท กุศลริเลิศทริค จำกัด โดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.18 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.557 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าพนักงานมีพฤติกรรมปฏิบัติมากที่สุดถึงปฏิบัติมากที่สุดสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1 ท่านแจ้งหัวหน้างานทันทีเมื่อพบสายไฟหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าชำรุด พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.40 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.705 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 2 ท่านไม่ดื่มสุรา หรือของมีแอลกอฮอล์ก่อนหรือขณะปฏิบัติงาน พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.40 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมแตกต่างกันมาก โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.091 ซึ่งเป็นค่าที่เกิน 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมแตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 3 ท่านแต่งกายถูกต้องเหมาะสมกับสภาพการทำงานทุกครั้ง พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.36 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.660 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 4 ท่านสอบถามหัวหน้างานเมื่อเกิดความสงสัยในการปฏิบัติงาน พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.31 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.780 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 5 ท่านรักษาวินัยที่ทำงานให้สะอาดอยู่เสมอ พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.20 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.737 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 6 ท่านดูแลไม่ให้มีสิ่งของกีดขวางทางเดินและทางออกฉุกเฉินในการปฏิบัติงาน พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.13 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.742 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 7 ท่านรีบทำความสะอาดเมื่อพบน้ำ ของเหลว หรือสารเคมีหกลงพื้น พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.12 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.742 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 8 ท่านจะไม่ลงมือทำงานเมื่อไม่เข้าใจวิธีการทำงาน พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.11 โดยพนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.913 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 9 ท่านไม่ฝืนทำงานต่อทั้งที่รู้สึกไม่สบาย พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.91 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.920 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 10 ท่านไม่หยอกล้อกับเพื่อนร่วมงานขณะทำงาน พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.89 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมแตกต่างกันมาก โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.038 ซึ่งเป็นค่าที่มากกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

4.3.2 ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย

จากการวิเคราะห์ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัยของพนักงาน บริษัท กุศลธรณีเลิศทริก จำกัด

ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย	n = 235		ระดับ	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
หากท่านเป็นคนสูบบุหรี่ท่านจะสูบบุหรี่ในบริเวณที่อนุญาตให้สูบบุหรี่เท่านั้น	4.49	0.813	ปฏิบัติมากที่สุด	1
ท่านทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานจากหัวหน้างาน	4.36	0.801	ปฏิบัติมากที่สุด	2
ท่านให้ความสำคัญเรื่องความปลอดภัยในการทำงานต้องมาก่อนเสมอ	4.35	0.632	ปฏิบัติมากที่สุด	3
ท่านทำงานด้วยความระมัดระวังเสมอ	4.34	0.780	ปฏิบัติมากที่สุด	4
ท่านมีการศึกษาขั้นตอนการทำงานก่อนเริ่มงานใหม่ทุกครั้ง	4.25	0.822	ปฏิบัติมากที่สุด	5
ท่านใช้อุปกรณ์ความปลอดภัยทุกครั้งเมื่อทำงานบริเวณที่มีอันตราย	4.24	0.675	ปฏิบัติมากที่สุด	6
ท่านปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ ป้ายเตือนความปลอดภัยและคำแนะนำเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน	4.14	0.838	ปฏิบัติมากที่สุด	7
ท่านดำเนินการขออนุญาตทำงานในพื้นที่เสี่ยงการเกิดอัคคีภัยในการทำงานทุกครั้ง	4.06	0.858	ปฏิบัติมากที่สุด	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย	n = 235		ระดับ	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
ท่านย่อเข้าเพื่อวางของหรือยกของจากพื้น	3.91	0.918	ปฏิบัติมาก	9
ท่านอ่านประกาศเตือนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงาน	3.89	0.908	ปฏิบัติมาก	10
ค่าเฉลี่ยรวม	4.20	0.565	ปฏิบัติมาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท กุศลธริเลิศทริค จำกัด โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.20 และมีระดับพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.565 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมสามารถเรียงลำดับจากมาก ไปหาน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1 หากท่านเป็นคนสูบบุหรี่ท่านจะสูบบุหรี่ในบริเวณที่อนุญาตให้สูบบุหรี่เท่านั้น พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.49 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.813 ซึ่งเป็นค่าที่มากกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 2 ท่านทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานจากหัวหน้างาน พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.36 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.801 ซึ่งเป็นค่าที่มากกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 3 ท่านให้ความสำคัญเรื่องความปลอดภัยในการทำงานต้องมาก่อนเสมอ พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.35 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.632 ซึ่งเป็นค่าที่มากกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 4 ท่านทำงานด้วยความระมัดระวังเสมอ พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.34 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.780 ซึ่งเป็นค่าที่มากกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 5 ท่านมีการศึกษาขั้นตอนการทำงานก่อนเริ่มงานใหม่ทุกครั้ง พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.25 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.822 ซึ่งเป็นค่าที่มากกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 6 ท่านใช้อุปกรณ์ความปลอดภัยทุกครั้งเมื่อทำงานบริเวณที่มีอันตราย พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.24 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.675 ซึ่งเป็นค่าที่มากกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 7 ท่านปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ ป้ายเตือนความปลอดภัย และคำแนะนำเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.14 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.838 ซึ่งเป็นค่าที่มากกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 8 ท่านดำเนินการขออนุญาตทำงานในพื้นที่เสี่ยงการเกิดอัคคีภัยในการทำงานทุกครั้ง พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.06 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.858 ซึ่งเป็นค่าที่มากกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 9 ท่านย่อเข้าเพื่อวางของหรือยกของจากพื้น พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.91 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.918 ซึ่งเป็นค่าที่มากกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 10 ท่านอ่านประกาศเตือนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงาน พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.89 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.908 ซึ่งเป็นค่าที่มากกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

4.3.3 ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย

จากการวิเคราะห์ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัยของพนักงานบริษัท กุลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด

ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย	n = 235		ระดับ	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
ท่านให้ความร่วมมือในกิจกรรม 5ส	4.41	0.778	ปฏิบัติมากที่สุด	1
ท่านได้รับการสอนงานหรือเรียนรู้วิธีการทำงานเมื่อต้องทำงานกับเครื่องจักรใหม่	4.03	0.872	ปฏิบัติมาก	2
ท่านได้รับการสอนงานหรือเรียนรู้วิธีการทำงานเมื่อเปลี่ยนแปลงวิธีการผลิตใหม่	4.03	0.836	ปฏิบัติมาก	3
ท่านได้รับการสอนงานหรือเรียนรู้วิธีการทำงานเมื่อต้องย้ายแผนกใหม่	3.92	0.909	ปฏิบัติมาก	4
ท่านเข้าร่วมอบรมทุกครั้งเมื่อมีการอบรมวิธีการใช้งานเครื่องจักรที่ถูกต้องและปลอดภัย	3.79	0.903	ปฏิบัติมาก	5
ท่านใช้อุปกรณ์ความปลอดภัยทุกครั้งเมื่อทำงานบริเวณที่มีอันตราย	4.24	0.675	ปฏิบัติมากที่สุด	6
ท่านเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับการปลูกจิตสำนึก ด้านความปลอดภัยในการทำงานเป็นประจำทุกปี	3.76	0.958	ปฏิบัติมาก	7
ท่านดำเนินการขออนุญาตทำงานในพื้นที่เสี่ยงการเกิดอัคคีภัยในการทำงานทุกครั้ง	4.06	0.858	ปฏิบัติมาก	8
ท่านเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับการทบทวนวิธีการทำงานที่ปลอดภัยเป็นประจำทุกปี	3.65	1.112	ปฏิบัติมาก	9
ท่านอ่านประกาศเตือนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงาน	3.89	0.908	ปฏิบัติมาก	10
ค่าเฉลี่ยรวม	3.81	0.684	ปฏิบัติมาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัยของพนักงานบริษัท กุลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมมีค่าเท่ากับ 3.81 และมีระดับเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.684 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1 ท่านให้ความร่วมมือในกิจกรรม 5ส พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.14 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.778 ซึ่งเป็นค่าที่น้อยกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 2 ท่านได้รับการสอนงานหรือเรียนรู้วิธีการทำงานเมื่อต้องทำงานกับเครื่องจักรใหม่ พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมาก พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.03 และพนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.872 ซึ่งเป็นค่าที่น้อยกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 3 ท่านได้รับการสอนงานหรือเรียนรู้วิธีการทำงานเมื่อเปลี่ยนแปลงวิธีการผลิตใหม่ พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมาก พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.03 พนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.836 ซึ่งเป็นค่าที่น้อยกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 4 ท่านได้รับการสอนงานหรือเรียนรู้วิธีการทำงานเมื่อต้องย้ายแผนกใหม่ พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมาก พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.92 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.909 ซึ่งเป็นค่าที่น้อยกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 5 ท่านเข้าร่วมอบรมทุกครั้งเมื่อมีการอบรมวิธีการใช้งานเครื่องจักรที่ถูกต้องและปลอดภัย พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมาก พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.79 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.903 ซึ่งเป็นค่าที่น้อยกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 6 ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งเมื่อมีกิจกรรมการรณรงค์ลดอุบัติเหตุเป็นศูนย์ พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.77 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.894 ซึ่งเป็นค่าที่น้อยกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 7 ท่านเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับการปลูกจิตสำนึก ด้านความปลอดภัยในการทำงานเป็นประจำทุกปี พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.76 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.958 ซึ่งเป็นค่าที่น้อยกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 8 ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งเมื่อมีกิจกรรมรณรงค์การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.72

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.923 ซึ่งเป็นค่าน้อยกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 9 ท่านเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับการทบทวนวิธีการทำงานที่ปลอดภัยเป็นประจำทุกปี พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.65 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมแตกต่างกันมาก โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.112 ซึ่งเป็นค่าที่มากกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมแตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 10 ท่านให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกวดคำขวัญความปลอดภัย พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.89 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมแตกต่างกันมาก โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.908 ซึ่งเป็นค่าน้อยกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

4.3.4 ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย

จากการวิเคราะห์ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยของพนักงานบริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด

ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย	n = 235		ระดับ	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
เมื่อท่านตรวจพบเครื่องจักรชำรุดหรือไม่พร้อมใช้งาน ต้องรีบแจ้งหัวหน้างานเพื่อดำเนินการแจ้งซ่อม	4.49	0.694	ปฏิบัติมากที่สุด	1
ก่อนเปิดสวิตซ์ให้เครื่องจักรทำงานต้องมั่นใจว่าพร้อมใช้งาน ไม่มีสิ่งกีดขวางต่อการทำงาน	4.41	0.636	ปฏิบัติมากที่สุด	2
ท่านมีการตรวจเช็คสภาพอุปกรณ์หรือเครื่องมือให้พร้อมใช้งานก่อนใช้งานทุกครั้ง	4.34	0.664	ปฏิบัติมากที่สุด	3
ท่านเลือกใช้ใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือให้ถูกต้องกับชนิดของงาน	4.30	0.659	ปฏิบัติมากที่สุด	4
ท่านมีการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ตามคู่มือหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานทุกครั้ง	4.27	0.706	ปฏิบัติมากที่สุด	5
ท่านบำรุงรักษาอุปกรณ์หรือเครื่องมืออย่างสม่ำเสมอ เช่น ทำความสะอาด ตรวจเช็คและเก็บเข้าที่หลังเลิกใช้	4.26	0.715	ปฏิบัติมากที่สุด	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความ ปลอดภัย	n = 235		ระดับ	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
ไม่ควรเข้าไปทำงานกับเครื่องจักรที่ไม่ได้รับการอบรม การใช้งานและไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง	4.23	0.853	ปฏิบัติมาก ที่สุด	7
ขณะเครื่องทำงานท่านไม่เอื้อมมือข้าม หรือกระทำการ อันหนึ่งอันใดต่อเครื่องที่จะนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุ	4.21	0.980	ปฏิบัติมาก ที่สุด	8
ท่านเก็บอุปกรณ์หรือเครื่องมือต่างๆ แยกเป็นสัดส่วน เป็นระเบียบ เพื่อสะดวกในการใช้งาน	4.14	0.733	ปฏิบัติมาก	9
ท่านไม่ทำความสะดวก ปรับแต่งใดๆ ขณะที่ เครื่องจักรกำลังทำงาน	4.11	1.026	ปฏิบัติมาก	10
ค่าเฉลี่ยรวม	4.27	0.532	ปฏิบัติมาก ที่สุด	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการใช้
เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยของพนักงานบริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด โดย
ภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.27 และมีระดับ
พฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมมีค่าเท่ากับ 0.532 เมื่อพิจารณารายข้อ
สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1 เมื่อท่านตรวจพบเครื่องจักรชำรุดหรือไม่พร้อมใช้งานต้องรีบแจ้งหัวหน้างาน
เพื่อดำเนินการแจ้งซ่อม พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.49
พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.694 ซึ่ง
เป็นค่าที่น้อยกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 2 ก่อนเปิดสวิตซ์ให้เครื่องจักรทำงานต้องมั่นใจว่าพร้อมใช้งานไม่มีสิ่งกีดขวาง
ต่อการทำงาน พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.41 พนักงาน
แต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.636 ซึ่งเป็นค่าที่
น้อยกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 3 ท่านมีการตรวจเช็คสภาพอุปกรณ์หรือเครื่องมือให้พร้อมใช้งานก่อนใช้งานทุก
ครั้ง พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.34 พนักงานแต่ละคนมี
พฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.664 ซึ่งเป็นค่าที่น้อยกว่า
0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 4 ท่านเลือกใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือให้ถูกกับชนิดของงาน พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.30 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.659 ซึ่งเป็นค่าที่น้อยกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 5 ท่านมีการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ตามคู่มือหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานทุกครั้ง พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.27 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.706 ซึ่งเป็นค่าที่น้อยกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 6 ท่านบำรุงรักษาอุปกรณ์หรือเครื่องมืออย่างสม่ำเสมอ เช่น ทำความสะอาด ตรวจสอบเช็คและเก็บเข้าที่หลังเลิกใช้งาน พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.26 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.715 ซึ่งเป็นค่าที่น้อยกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 7 ไม่ควรเข้าไปทำงานกับเครื่องจักรที่ไม่ได้รับการอบรมการใช้งานและไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.23 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.853 ซึ่งเป็นค่าที่น้อยกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 8 ขณะเครื่องทำงานท่านไม่เอื้อมมือข้าม หรือกระทำการอันหนึ่งอันใดต่อเครื่องที่จะนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุ พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.21 พนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.980 ซึ่งเป็นค่าที่น้อยกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 9 ท่านเก็บอุปกรณ์หรือเครื่องมือต่างๆ แยกเป็นสัดส่วน เป็นระเบียบ เพื่อสะดวกในการใช้งาน พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมาก พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.14 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.733 ซึ่งเป็นค่าที่น้อยกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก

ลำดับที่ 10 เมื่อท่านตรวจพบเครื่องจักรชำรุดหรือไม่พร้อมใช้งานต้องรีบแจ้งหัวหน้างานเพื่อดำเนินการแจ้งซ่อม พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมาก พิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.11 พนักงานแต่ละคนมีพฤติกรรมแตกต่างกันมาก โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.026 ซึ่งเป็นค่าที่มากกว่า 0.999 ถือว่ามีพฤติกรรมแตกต่างกันมาก

4.4 การทดสอบเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์จำกัด

สมมติฐานที่ 1 พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานย่อยดังนี้

โดยจำแนกข้อมูลตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ อยางงาน สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา การอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน

4.4.1 เปรียบเทียบเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีเพศต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 พนักงานที่มีเพศแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีเพศแตกต่างกัน ผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4.7 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามเพศ โดยใช้วิธี t-test

เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน	เพศ ($\bar{X}$)		p-value
	ชาย(n=115)	หญิง(n=120)	
ระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน	4.257	4.313	0.171

จากตารางที่ 4.7 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test พบว่า ค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.171 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าพนักงานที่มีเพศต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

4.4.2 เปรียบเทียบเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีอายุแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 พนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีอายุแตกต่างกัน ผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4.8 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามอายุ โดยใช้วิธี One-way ANOVA

เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน	อายุ ($\bar{X}$)					p-value
	ไม่เกิน 20 ปี (n=13)	มากกว่า 20-30 ปี (n=62)	มากกว่า 30-40 ปี (n=76)	มากกว่า 40-50 ปี (n=64)	50 ปีขึ้นไป (n=20)	
ระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน	4.163	4.302	4.336	4.186	4.313	0.108

จากตารางที่ 4.8 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ One-way ANOVA พบว่า ค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.108 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าพนักงานที่มีอายุต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

4.4.3 เปรียบเทียบเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 พนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกัน ผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4.9 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามอายุงาน โดยใช้วิธี One-way ANOVA

เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน	อายุงาน ($\bar{X}$)					p-value
	ต่ำกว่า 2 ปี (n=65)	2 - 6 ปี (n=46)	มากกว่า 6 - 10 ปี (n=31)	มากกว่า 10-15 ปี (n=41)	16 ปีขึ้นไป (n=52)	
ระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน	4.261	4.292	4.327	4.276	4.294	0.973

จากตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ One-way ANOVA พบว่า ค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.973 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าพนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

4.4.4 เปรียบเทียบเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 พนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4.10 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับเจตคติ
ด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามสถานภาพสมรส โดยใช้วิธี
One-way ANOVA

เจตคติด้านความปลอดภัยในการ ทำงาน	สถานภาพสมรส ($\bar{X}$)			p-value
	โสด (n=91)	สมรส (n=123)	หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่ (n=21)	
ระดับเจตคติด้านความ ปลอดภัยในการทำงาน	4.256	4.294	4.365	0.582

จากตารางที่ 4.10 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ One-way ANOVA พบว่า ค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.582 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าพนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

4.4.5 เปรียบเทียบเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.5 พนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4.11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับเจตคติ
ด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้วิธี
One-way ANOVA

เจตคติด้านความปลอดภัยใน การทำงาน	ระดับการศึกษา ($\bar{X}$)			p-value
	ม.6/ปวช./หรือ ต่ำกว่า(n=165)	อนุปริญญา/ ปวส.(n=23)	ปริญญาตรีขึ้นไป(n=47)	
ระดับเจตคติด้านความ ปลอดภัยในการทำงาน	4.237	4.410	4.395	0.038*

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.11 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ One-way ANOVA พบว่า ค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.038 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อแยกพิจารณาเป็นระดับการศึกษาย่อยพบว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานจำแนกตามระดับการศึกษาโดยใช้การทดสอบ LSD ผลการเปรียบเทียบแสดงดังตารางที่ 4.12 ดังนี้

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
จำแนกตามระดับการศึกษาแตกต่างกัน โดยวิธี LSD

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	กลุ่มที่	p-value		
			1	2	3
ม.6/ปวช./หรือต่ำกว่า	4.237	1	-	0.081	0.032*
อนุปริญญา/ปวส.	4.410	2	-	-	0.894
ปริญญาตรีขึ้นไป	4.395	3	-	-	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์บุรีรัมย์ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบพบว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษา ม.6/ปวช./หรือต่ำกว่ามีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างจากพนักงานระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันคู่อื่น ๆ มีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน

4.4.6 เปรียบเทียบเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.6 พนักงานที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน ผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4.13 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามการได้รับการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน โดยใช้วิธี One-way ANOVA

เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน	การได้รับการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ($\bar{X}$)				p-value
	ไม่เคย (n=24)	ครั้งเดียว (n=42)	นานๆ ครั้ง (n=94)	เป็นประจำทุกปี(n=75)	
ระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน	4.206	4.260	4.357	4.237	0.246

จากตารางที่ 4.13 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ One-way ANOVA พบว่า ค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.246 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าพนักงานที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

4.4.7 เปรียบเทียบเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.7 พนักงานที่มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงานแตกต่างกัน ผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4.14 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงาน โดยใช้วิธี t-test

เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน	ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน ($\bar{X}$)		p-value
	เคย(n=56)	ไม่เคย(n=179)	
ระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน	4.156	4.326	0.006**

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test พบว่า ค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่าพนักงานที่มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

4.5 การทดสอบเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กุลธรอิเล็กทรอนิกส์จำกัด

สมมติฐานที่ 2 พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานย่อยดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยจำแนกข้อมูลตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ อายุงาน สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา การอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ประสบการณ์การ ได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน

4.5.1 เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีเพศแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1 พนักงานที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีเพศแตกต่างกัน ผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4.15 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับ

พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามเพศ โดยใช้วิธี t-test

พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน	เพศ ($\bar{X}$)		p-value
	ชาย(n=115)	หญิง(n=120)	
ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน	4.158	4.207	0.250
ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย	4.098	4.301	0.003**
ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย	3.786	3.844	0.258
ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย	4.248	4.304	0.213
ค่าเฉลี่ยรวม	4.072	4.164	0.070

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบสมมุติฐาน โดยใช้ t-test พบว่า ค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.070 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าพนักงานที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านของพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานพบว่า พนักงานที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนในด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน

4.5.2 เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีอายุแตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 2.2 พนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีอายุแตกต่างกัน ผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4.16 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามอายุ โดยใช้วิธี One-way ANOVA

พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน	อายุ ($\bar{X}$)					p-value
	ไม่เกิน 20ปี (n=13)	มากกว่า 20-30 ปี (n=62)	มากกว่า 30-40 ปี (n=76)	มากกว่า 40-50.ปี (n=64)	50 ปีขึ้นไป (n=20)	
ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน	3.953	4.217	4.160	4.165	4.370	0.302

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน	อายุ ($\bar{X}$)					p-value
	ไม่เกิน 20ปี (n=13)	มากกว่า 20-30 ปี (n=62)	มากกว่า 30-40 ปี (n=76)	มากกว่า 40-50 ปี (n=64)	50 ปีขึ้นไป (n=20)	
ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย	4.223	4.187	4.175	4.231	4.245	0.972
ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย	3.953	3.817	3.850	3.734	3.850	0.798
ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย	4.230	4.267	4.313	4.204	4.430	0.513
ค่าเฉลี่ยรวม	4.090	4.122	4.124	4.084	4.223	0.819

จากตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า ค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.819 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าพนักงานที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.5.3 เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.3 พนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกัน ผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4.17 ดังต่อไปนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับ
พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามอายุงาน โดยใช้วิธี
One-way ANOVA

พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน	อายุงาน ($\bar{X}$)					p-value
	ต่ำกว่า 2 ปี (n=65)	2 - 6 ปี (n=46)	มากกว่า 6 - 10 ปี (n=31)	มากกว่า 10-15 ปี (n=41)	16 ปีขึ้นไป (n=52)	
ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน	4.106	4.156	4.206	4.243	4.242	0.653
ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย	4.224	4.160	4.203	4.294	4.113	0.570
ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย	3.864	3.834	3.993	3.758	3.676	0.300
ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย	4.323	4.280	4.335	4.265	4.298	0.934
เฉลี่ย	4.113	4.108	4.184	4.140	4.082	0.909

จากตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า ค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.909 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าพนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกัน มีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5.4 เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.4 พนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4.18 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามสถานภาพสมรส โดยใช้วิธี One-way ANOVA

พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน	สถานภาพสมรส ($\bar{X}$)			p-value
	โสด (n=91)	สมรส (n=123)	หย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่ (n=21)	
ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน	4.173	4.186	4.209	0.962
ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย	4.207	4.186	4.271	0.811
ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย	3.872	3.765	3.866	0.494
ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย	4.263	4.304	4.171	0.546
ค่าเฉลี่ยรวม	4.129	4.110	4.129	0.955

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า ค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.955 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าพนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.5.5 เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.5 พนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4.19 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้วิธี One-way ANOVA

พฤติกรรมด้านความปลอดภัย ในการทำงาน	ระดับการศึกษา ($\bar{X}$)			p-value
	ม.6/ปวช./ หรือต่ำกว่า (n=165)	อนุปริญญา/ ปวส. (n=23)	ปริญญาตรีขึ้นไป (n=47)	
ด้านการสำรวจความปลอดภัย และการพัฒนาสภาพการทำงาน	4.159	4.139	4.289	0.343
ด้านการสนับสนุนมาตรการ ด้านความปลอดภัย	4.166	4.252	4.302	0.318

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

พฤติกรรมด้านความปลอดภัย ในการทำงาน	ระดับการศึกษา ($\bar{X}$)			p-value
	ม.6/ปวช./ หรือต่ำกว่า (n=165)	อนุปริญญา/ ปวส.(n=23)	ปริญญาตรีขึ้นไป (n=47)	
ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่ เกี่ยวกับความปลอดภัย	3.781	3.700	3.991	0.124
ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักร และอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย	4.247	4.326	4.355	0.429
ค่าเฉลี่ยรวม	4.088	4.104	4.234	0.176

จากตารางที่ 4.19 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า ค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.176 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.5.6 เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.6 พนักงานที่มีการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน มีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน ผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4.20 ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับ
พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามการอบรมเกี่ยวกับความ
ปลอดภัยในการทำงาน โดยใช้วิธี One-way ANOVA

พฤติกรรมด้านความปลอดภัย ในการทำงาน	การได้รับการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการ ทำงาน ($\bar{X}$)				p-value
	ไม่เคย (n=24)	ครั้งเดียว (n=42)	นานๆ ครั้ง (n=94)	เป็นประจำ ทุกปี (n=75)	
ด้านการสำรวจความปลอดภัย และการพัฒนาสภาพการทำงาน	4.079	4.131	4.214	4.206	0.653
ด้านการสนับสนุนมาตรการ ด้านความปลอดภัย	4.170	4.278	4.170	4.209	0.766
ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่ เกี่ยวกับความปลอดภัย	3.654	3.900	3.735	3.921	0.167
ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักร และอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย	4.116	4.340	4.267	4.305	0.392
ค่าเฉลี่ยรวม	4.005	4.162	4.096	4.160	0.475

จากตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า ค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.475 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าพนักงานที่มี การอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.5.7 เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.7 พนักงานที่มีการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน มีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการทำงานแตกต่างกัน ผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4.21 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน โดยใช้วิธี t-test

พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน	ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน ($\bar{X}$)		p-value
	เคย(n=56)	ไม่เคย(n=179)	
ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน	4.091	4.212	0.078
ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย	4.025	4.257	0.003**
ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย	3.701	3.851	0.077
ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย	4.150	4.316	0.020*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.992	4.159	0.010*

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.21 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test พบว่า ค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.010 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าพนักงานที่มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงานมีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านของพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานพบว่าพนักงานมีพฤติกรรมด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัยต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และพนักงานมีพฤติกรรมด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนในด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย พบว่า มีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน

4.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กูธริอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด

สมมติฐานที่ 3 เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน

ในการทดสอบความสัมพันธ์ของเจตคติและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4.22 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) และค่า p-value ระหว่างเจตคติและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน โดยใช้วิธี Person's Product Moment Correlation

พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน	เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน	
	r	p-value
ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน	0.592	0.000**
ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย	0.533	0.000**
ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย	0.363	0.000**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน	เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน	
	r	p-value
ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย	0.568	0.000**
ค่าเฉลี่ยรวม	0.623	0.000**

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.22 พบว่าเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน โดยรวมมีความสัมพันธ์ในทางบวกมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.623 โดยมีระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงานมีความสัมพันธ์ในทางบวกมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.592 โดยมีระดับความสัมพันธ์ปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยมีความสัมพันธ์ในทางบวกมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.568 โดยมีระดับความสัมพันธ์ปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัยมีความสัมพันธ์ในทางบวกมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.533 โดยมีระดับความสัมพันธ์ปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.363 ถือว่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.7 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากพนักงาน

จากการศึกษาความคิดเห็นเพิ่มเติมของพนักงานเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากการเสนอความคิดเห็น จากแบบสอบถามส่วนที่ 4 ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะอื่นๆ โดยเป็นคำถามปลายเปิดที่สอบถามเกี่ยวกับความคิดของพนักงานบริษัททุกธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด โดยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงานของพนักงานบริษัทกุลธรธิเลิศทริก จำกัด

- ควรมีการปรับปรุงสถานที่ทำงานให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานทุก ๆ วัน
- ควรรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบของทางเดินอยู่เสมอ
- ควรมีป้ายเตือนเกี่ยวกับความปลอดภัยให้มากกว่านี้

ข้อเสนอแนะด้านการสนับสนุนด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัทกุลธรธิเลิศทริก จำกัด

- ควรมีการออกมาตรการลงโทษที่ชัดเจนและเด็ดขาด เพื่อให้พนักงานเกิดการตื่นตัวและเพิ่มความระมัดระวังในการทำงาน
- ควรให้มีการจัดกิจกรรมรณรงค์เรื่องความปลอดภัยในการทำงานทุก ๆ 3 เดือน

ข้อเสนอแนะด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย

- ควรมีการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน อบรมความปลอดภัยเบื้องต้นให้กับพนักงานเข้าใหม่ทุกคน โดยเฉพาะพนักงานต่างชาติซึ่งต้องอบรมเพื่อให้มั่นใจว่าพนักงานทุกคนมีความเข้าใจในการทำงาน
- หัวหน้างานต้องอบรมและสอนการใช้งานเครื่องจักรหรือวิธีการทำงานที่ถูกต้องและปลอดภัยให้กับพนักงานเข้าใหม่ทุกครั้ง

ข้อเสนอแนะด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย

- ควรมีการตรวจสอบสภาพของเครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ก่อนปฏิบัติงานทุกวัน
- ควรมีการจัดสถานที่การปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับลักษณะงาน และควรให้พนักงานทุกคนสวมอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยในขณะที่ปฏิบัติงาน หากการทำงาน ณ จุดนั้นมีความเสี่ยงที่จะเกิดอุบัติเหตุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการสรุปผลการวิจัยเรื่องเจตคติและพฤติกรรมที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กุศลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด โดยกล่าวถึงสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยแยกออกเป็น 5 ส่วน ดังต่อไปนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 51.1 ที่เหลือเป็นเพศชาย จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 235 คน

2. อายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 30 ปี - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.3 อายุมากกว่า 40 ปี - 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.2 อายุมากกว่า 20 ปี - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.4 อายุ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 8.5 และอายุไม่เกิน 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.5 จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 235 คน

3. อายุงาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุงานต่ำกว่า 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.7 อายุงาน 16 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 22.1 อายุงาน 2-6 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.6 อายุงานมากกว่า 10 - 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.4 และอายุงานมากกว่า 6 - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.2 จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 235 คน

4. สถานภาพสมรส ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 52.8 สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 39.1 และสถานภาพหย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 8.1 จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 235 คน

5. ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 70.2 ระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 20 ระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. คิดเป็นร้อยละ 9.8 จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 235 คน

6. การอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการอบรมนาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.4 อบรมเป็นประจำทุกปี คิดเป็นร้อยละ 31.5 มีการอบรมครั้งเดียว คิดเป็นร้อยละ 17.4 และไม่เคยอบรม คิดเป็นร้อยละ 10.6 จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 235 คน

คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ประสิทธิภาพการได้รับอุบัติเหตุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่เคยมีประสบการณ์ การได้รับอุบัติเหตุ คิดเป็นร้อยละ 76.6 มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 จากผู้ตอบ แบบสอบถามทั้งหมด 235 คน

5.1.2 ระดับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน

สรุปผลการวิเคราะห์พบว่าเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กูล ธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.28 และมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาระดับเจตคติเป็นรายข้อจะพบว่า จำนวนข้อ คำถามทั้งหมด 40 ข้อ พนักงานมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก จำนวน 12 ข้อ และ ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งจำนวน 28 ข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.93-4.60

5.1.3 ระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน

ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กูล ธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด จากแบบสอบถามตอนที่ 3 จำนวนทั้งสิ้น 235 ราย โดยแบ่งออกเป็นพฤติกรรม ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้าน ความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัยและ ด้านการใช้เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ซึ่งพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการ สำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงานของพนักงานโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.18 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.557 โดยหัวข้อ ท่านแจ้ง หัวหน้างานทันทีเมื่อพบสายไฟหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าชำรุดและหัวข้อ ท่านไม่ดื่มสุรา หรือของมีเมาก่อนหรือขณะปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.40 เท่ากันมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.705 1.091 อยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุดตามลำดับ และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 3.89 อยู่ในระดับปฏิบัติมาก ด้านการ สนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก มีหัวข้อ หากท่านเป็นคนสูบบุหรี่ท่านจะสูบบุหรี่ในบริเวณที่อนุญาตให้สูบบุหรี่เท่านั้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.49 และมีค่าเฉลี่ย ต่ำสุดคือหัวข้อ ท่านอ่านประกาศเตือนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งมี ค่าเฉลี่ย 3.89 ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย โดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติ มาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวม 3.81 มีหัวข้อ ท่านให้ความร่วมมือในกิจกรรม 5ส มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.41 และมีหัวข้อ ท่านให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกวดคำขวัญความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ 3.34 และด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย โดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติ มากสุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวม 4.27 มีหัวข้อ เมื่อท่านตรวจพบเครื่องจักรชำรุดหรือไม่พร้อมใช้งานต้อง รีบแจ้งหัวหน้างานเพื่อดำเนินการแจ้งซ่อม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.49 และมีหัวข้อ ท่านไม่ทำความสะอาด ปรับแต่งใดๆ ขณะที่เครื่องจักรกำลังทำงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ 4.11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.4 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อเจตคติและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน

สมมติฐานที่ 1 พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานย่อยดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 พนักงานที่มีเพศแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีเพศต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.2 พนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.3 พนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.4 พนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.5 พนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.6 พนักงานที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.7 พนักงานที่มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึง

ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 2 พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1 พนักงานที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านของพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานพบว่า พนักงานที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนในด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.2 พนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.3 พนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกัน มีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.4 พนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.5 พนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.6 พนักงานที่มีการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.7 พนักงานที่มีการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงานมีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านของพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานพบว่า พนักงานมีพฤติกรรมด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และพนักงานมีพฤติกรรมด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนในด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย พบว่า มีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน

ผลการทดสอบ พบว่า เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานทางบวก โดยด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.592, 0.568, 0.533 ตามลำดับ ถือว่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับความสัมพันธ์ปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.363 ถือว่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.5 สรุปผลความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากพนักงานเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

จากการศึกษาความคิดเห็นเพิ่มเติมของพนักงานเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานงาน สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากการเสนอความคิดเห็น จากแบบสอบถามส่วนที่ 4 ซึ่งเป็น ข้อเสนอแนะอื่นๆ โดยเป็นคำถามปลายเปิดที่สอบถามเกี่ยวกับความคิดของพนักงานบริษัท กุศลธร อิเล็กทริก จำกัด โดยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. การสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน

จากการศึกษา พบว่า พนักงานต้องการให้มีการปรับปรุงสถานที่ทำงานให้สะอาดและเกิดความปลอดภัยในการทำงานทุก ๆ วัน มีการติดป้ายเตือน ป้ายห้าม เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานให้มากขึ้น

2. ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย

จากการศึกษาพบว่า พนักงานอยากให้มีการออกมาตรการกำหนดโทษกับพนักงานที่ทำผิดกฎระเบียบเกี่ยวกับความปลอดภัยที่ชัดเจนและเด็ดขาดมากขึ้น เพื่อให้พนักงานเกิดการตื่นตัวและเกรงกลัวต่อความผิดถ้าหากทำผิดซึ่งเป็นการเพิ่มความระมัดระวังในการทำงานของตัวพนักงานด้วย

3. ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย

จากการศึกษา พบว่า พนักงานอยากให้บริษัทจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยเบื้องต้น ให้กับพนักงานเข้าใหม่ทุกคน โดยเฉพาะพนักงานชาวต่างชาติ เนื่องจากอาจเกิดปัญหาการสื่อสารที่ไม่เข้าใจหรือการสื่อสารที่คลาดเคลื่อนทำให้ผู้ปฏิบัติงานเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

4. ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย

จากการศึกษา พบว่า พนักงานอยากให้เข้มงวดการตรวจสอบเครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอเนื่องจากการนำมาใช้งานในสภาพที่ชำรุดอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุในงานได้

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องเจตคติและพฤติกรรมที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กุศลธร อิเล็กทริก จำกัด สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานย่อยดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 พนักงานที่มีเพศแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการวิจัยพบว่า พนักงานที่มีเพศต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน ซึ่งทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพนักงานทั้งชายและหญิงมีความสนใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานใกล้เคียงกัน และในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มีความเสี่ยงที่จะเกิดอันตรายได้ง่าย พนักงานทุกคนจึงต้องตระหนักถึงความปลอดภัยให้มาก ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของฟาร์ตัน สมแสน (2539) ที่ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของคณงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านความรู้และทัศนคติด้านความปลอดภัยของการทำงานของคณงานก่อสร้าง

สมมติฐานที่ 1.2 พนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากพนักงานบริษัททุกสาขาอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด มีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกันไม่ว่าจะมีอายุน้อยหรืออายุมาก ต่างก็ให้ความสำคัญต่อความปลอดภัยมาเป็นอันดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตรา วิมลธำรง (2538) ที่ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ ทัศนคติ ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยกับการจัดการความปลอดภัยของผู้ควบคุมงานในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตยางรถจักรยานยนต์ในจังหวัดสมุทรสาคร ผลการศึกษาพบว่า ผู้ควบคุมงานที่มีอายุต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน และผลงานวิจัยของฟาร์ตัน สมแสน (2539) ที่ผลการศึกษาพบว่า อายุไม่มีความสำคัญกับพฤติกรรมด้านความรู้และทัศนคติด้านความปลอดภัยของการทำงานของคณงานก่อสร้าง

สมมติฐานที่ 1.3 พนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพนักงานที่มีอายุงานน้อยหรือมีอายุงานมากมีความตื่นตัว มีความตระหนักถึงอันตรายจากการทำงานที่ไม่ปลอดภัย และให้ความสำคัญเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานจึงทำให้เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของฟาร์ตัน สมแสน (2539) ที่ผลการศึกษาพบว่า ประสบการณ์การทำงานของคณงานก่อสร้างไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

สมมติฐานที่ 1.4 พนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน แสดงว่าสถานภาพสมรสไม่ส่งผลกระทบต่อเจตคติด้านความ

ปลอดภัยในการทำงาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพนักงานทำงานในบริษัทเดียวกัน มีสังคมและวัฒนธรรมในองค์กรเดียวกันทำให้มีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน โดยผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอิสรา ปาดแมน (2543) ที่พบว่าพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทรองเท้าบาจาแห่งประเทศไทย จำกัด ที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.5 พนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน พนักงานที่มีระดับการศึกษา ม.6/ปวช./หรือต่ำกว่ามีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างจากพนักงานระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษามีอิทธิพลต่อเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ย่อมต้องมีความสามารถในการตีความและวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ได้แตกต่างกัน ซึ่งการศึกษานับว่าเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้มนุษย์พัฒนาตนเองได้ โดยผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับคำกล่าวของทองหล่อ สวรรณภาพ (2521) ที่กล่าวไว้ว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาย่อมมีการรับรู้ในเรื่องต่าง ๆ แตกต่างกันไปด้วย สถิต วงศ์สุวรรณ (2529) ที่กล่าวว่าความรู้เดิมและชาวปัญญาเป็นปัจจัยที่กำหนดการรับรู้ของบุคคลและ งานวิจัยของ พจนารถ บุญภัทรพงษ์ (2541) ผลการศึกษาพบว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความรู้เรื่องการป้องกันอันตรายจากการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.6 พนักงานที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าพนักงานทุกคนจะได้รับการอบรมเรื่องการปฏิบัติงานก่อนเริ่มทำงาน รับทราบกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ขึ้นตอนการทำงานที่เป็นมาตรฐานเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน โดยที่ไม่ต้องเข้ารับการอบรมเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน โดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พจนารถ บุญภัทรพงษ์ (2541) ผลการศึกษาพบว่าประสบการณ์การฝึกอบรมที่แตกต่างกันไม่ก่อให้เกิดความรู้เรื่องป้องกันอันตรายจากการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.7 พนักงานที่มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงานแตกต่างกันมีเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน ซึ่งทางผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การที่พนักงานคนมีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุหรือเคยได้รับอุบัติเหตุจากการทำงานมาก่อนย่อม

ส่งผลกระทบต่อเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานเนื่องจากเคยประสบอุบัติเหตุจากประสบการณ์จริงกับตัวเองจึงทำให้เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันเมื่อเทียบกับคนที่ไม่เคยประสบอุบัติเหตุ สอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของบัณฑิต จารุเนตร (2546) ศึกษาเรื่องทัศนคติต่อการบริหารความปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์การบริหารความปลอดภัย และ ประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุของพนักงาน โรงงานแม่เมาะพบว่า ทัศนคติต่อการบริหารความปลอดภัย มิติด้านความรู้ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างมีค่าสูงสุด 3 ประเด็น ปรากฏว่าเป็นประเด็นเกี่ยวกับ การตรวจสอบอุปกรณ์ เครื่องมือก่อนใช้งาน สามารถช่วยลดอุบัติเหตุ เมื่อผู้ปฏิบัติงานย้ายมาหรือรับเข้ามาปฏิบัติงานใหม่ควรได้รับการปฐมพยาบาลก่อนการปฏิบัติงานจริง

สมมติฐานที่ 2 พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1 พนักงานที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าเพศไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความปลอดภัยเป็นสิ่งที่พนักงานทุกคนในองค์กรทั้งเพศชายและเพศหญิงจึงต้องตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงาน โดยผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของอิสรา ปาดแมน (2543) ที่พบว่าพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทรองเท้า บานา แห่งประเทศไทย จำกัด ที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.2 พนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าอายุไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมชาย เลาหะพิพัฒน์ (2539) ผลการศึกษาพบว่าคนงานที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.3 พนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกัน มีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้าน

การใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า พนักงานที่มีอายุงานต่างกันมีอิทธิพลต่อความปลอดภัยในการทำงาน โดยผู้วิจัยมีความเห็นว่าพนักงานที่มีประสบการณ์การทำงานมากก็อาจจะมองข้ามความปลอดภัยเนื่องจากคิดว่าตนเองรู้แล้วและทำงานมานานจึงไม่ระมัดระวัง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ อารี เพชรสุด (2536) ที่กล่าวว่าคนงานที่มีประสบการณ์หรือมีความชำนาญจะมีความเชื่อมั่นในตนเองและมักจะปฏิเสธที่จะใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายหรือทำงานกับเครื่องจักรอันตราย คนเหล่านี้จะมีความประมาทมากกว่าคนงานที่มีประสบการณ์น้อย

สมมติฐานที่ 2.4 พนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าสถานภาพการสมรสไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน โดยผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ โสภณ ไกรมา (2540) ผลการศึกษาพบว่า คนงานที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีพฤติกรรมการใช้เครื่องป้องกันอันตรายจากเสียงไม่ต่างกันและ งานวิจัยของ เรียร ไชย ยักษ์วงษ์ (2541)

สมมติฐานที่ 2.5 พนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าระดับการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บัญชา เข้มทอง (2546) ได้ศึกษาถึงการรับรู้การบริหารความปลอดภัยและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานส่วนผลิตบริษัท เฟื่องฟูอนันต์ จำกัด การศึกษาพบว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมระบบความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.6 พนักงานที่มีการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการ

ทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพนักงานที่ยังไม่ได้รับการฝึกอบรมจะให้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ อย่างไรก็ตาม การศึกษาครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับคำกล่าวของชัยสวัสดิ์ เทียนวิบูลย์ (2535) ที่กล่าวว่าทำให้ความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุ เช่น การฝึกอบรมนั้นมีความสำคัญต่อการการป้องกันอุบัติเหตุ ผลการวิจัยของ อิศรา ปาดแมน (2543) ที่พบว่าพนักงานฝ่ายผลิตบริษัทรองเท้าบาจา แห่งประเทศไทย จำกัด ที่มีประสบการณ์การฝึกอบรมต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.7 พนักงานที่มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงานแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า พนักงานที่มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุในการทำงานมีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านของพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานพบว่า พนักงานมีพฤติกรรมด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และพนักงานมีพฤติกรรมด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนในด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย พบว่า มีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของบัณฑิต จารุเนตร (2546) ศึกษาเรื่องทัศนคติต่อการบริหารความปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์การบริหารความปลอดภัย และ ประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุของพนักงานโรงงานแม่เมาะพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับของพฤติกรรมในการทำงานโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง โดยมีพฤติกรรมในการทำงานเรียงตามลำดับดังนี้ พนักงานไม่ปรับแต่งชิ้นงานหรือวัดชิ้นงานขณะเครื่องจักรยังเคลื่อนไหว พนักงานรีบแจ้งหัวหน้างานทันทีที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นกับพนักงานหรือผู้อื่น การปฏิบัติตามเครื่องหมายความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด

สมมติฐานที่ 3 เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน

ผลการทดสอบ พบว่า เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานทางบวก อาจเป็นเพราะพนักงานที่มีเจตคติที่ดีและถูกต้องในการทำงานให้ปลอดภัยย่อมส่งผลสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมที่พนักงานจะแสดงออกมาซึ่งจะเห็นว่าพนักงานมีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานไปในทางบวก โดยด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัยมีค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.592, 0.568, 0.533 ตามลำดับ ถือว่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับความสัมพันธ์ปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.363 ถือว่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน

1. ในการทำบันทึกการเกิดอุบัติเหตุที่ครบถ้วนสมบูรณ์ต้องให้ความรู้กับพนักงานและสร้างความเข้าใจให้พนักงานถึงความสำคัญในการบันทึกการเกิดอุบัติเหตุ
2. พนักงานยังมีเจตคติในระดับที่น้อยกับการมีคณะกรรมการด้านความปลอดภัยที่จะช่วยการเกิดอุบัติเหตุได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับสุดท้าย ซึ่งทางคณะกรรมการด้านความปลอดภัยอาจต้องมีบทบาทที่จะทำให้พนักงานรู้สึกว่าการมีคณะกรรมการเข้ามาช่วยเหลือ ไม่ถูกมองว่าคอยจับผิดเกี่ยวกับความปลอดภัย

5.3.2 พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน

1. จากผลการวิจัยพนักงานยังมีการหยอกล้อกับเพื่อนร่วมงานขณะปฏิบัติงาน ซึ่งทำให้เกิดการสู่มเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุได้ ดังนั้น บริษัทควรมีการออกกฎข้อบังคับ หรือบทลงโทษเพื่อไม่ให้พนักงานหยอกล้อกันในขณะปฏิบัติงาน
2. พนักงานไม่ค่อยสนใจอ่านป้ายประกาศเตือน ประกาศห้ามเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งอาจเกิดจากป้ายเตือนและป้ายห้ามมีน้อยเกินไปหรือการมองเห็นป้ายไม่ชัดเจน ดังนั้นควรมีการเพิ่มจำนวนป้ายเตือนหรือปรับปรุงป้ายให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น
3. การอบรมเกี่ยวกับการทบทวนวิธีการทำงานที่ปลอดภัย หรืออบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานให้กับพนักงานยังมีน้อยเกินไป จึงควรต้องเพิ่มจำนวนครั้งการฝึกอบรมต่อปีให้มากขึ้น
4. พนักงานยังมีการปรับเซตหรือเอี่ยมมือข้ามเครื่องจักรขณะทำงาน ซึ่งไม่ควรทำอย่างยั้ง ดังนั้นบริษัทจึงควรออกกฎข้อบังคับห้ามไม่ให้พนักงานทำเพื่อป้องกันไม่ให้พนักงานกระทำการใด ๆ ขณะเครื่องจักรกำลังทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

แก้วฤทัยแก้วชัยเทียม. 2548. “การรับรู้การจัดการความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

กรมสวัสดิการคุ้มครองแรงงาน. 2540. การประสบอุบัติเหตุอันตรายจากการทำงานในประเทศไทยปี 2540. กรุงเทพฯ : กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม.

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย.

กัลยวานิชย์บัญชา. 2548. การใช้ SPSS for windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 7. :

ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ก่อสร้าง ในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ขนิงฐา เรื่องจิตรชัชวาล. 2552. “ทัศนคติของพนักงานปฏิบัติการฝ่ายผลิตชั่วคราวที่มีต่อระบบความปลอดภัยในการทำงานบริษัท แอล ที อี ซี จำกัด จังหวัดลำพูน.” การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จิตรา วิมลธำรง. 2538. “ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ ทัศนคติความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยของผู้ควบคุมงานในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตยางรถจักรยานยนต์ในจังหวัดสมุทรสาคร.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จักรกฤษณ์ ติฐวิบูลย์. 2549. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิตโรงงานกลั่นน้ำมันปิโตรเลียมในประเทศไทย” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เฉลิมชัย ชัยกิตติภรณ์. 2533. การบริหารความปลอดภัย. นนทบุรี :

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ชูศรี วงศ์รัตน์. 2550. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. นนทบุรี : ไทเนรมิตกิจ อินเทอร์เน็ตโปรดักส์.

ณรงค์ ณ เชียงใหม่ และเอื้องฟ้า นันทวรรณ. 2536. การบริหารอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ :

ฟิลิกส์เซ็นเตอร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทองหล่อ สุวรรณภาพ. 2521. อุบลราชธานี : หน่วยเอกสารทางการพิมพ์ วิทยาลัยครู
อุบลราชธานี.

ธานินทร์ศิลป์จารุ. 2551. การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพฯ: บิสซิเนสอาร์
แอนด์ดี.

ริติ เปรินทร์. 2550. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความ
ปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต โรงงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิท.” วิทยานิพนธ์วิทยา
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการจัดการอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2540. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : เจริญผล.

บัญชา เข้มทอง. 2546. “การรับรู้การบริหารความปลอดภัยและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยใน
การทำงานของพนักงานส่วนผลิต บริษัทเฟื่องฟูอเนก จำกัด.” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2532. พฤติกรรมศาสตร์ พฤติกรรมสุขภาพและสุขภาพศึกษา. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.

ประเทือง ภูมิภัทรคม. 2535. การปรับปรุงพฤติกรรม: ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ :
วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2551. จิตวิทยาอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี

พวงรัตน์ทวีรัตน์. 2543. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

พิมพ์ใจ สายวิญ. 2541. “ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติต่อความปลอดภัยในการทำงานของ
นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 4.” วิทยานิพนธ์วิทยา
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ไพจิตร บุญยานเคราะห์. 2534. “นิยามและบทบาทของพฤติกรรมความปลอดภัย.” (ตุลาคม 2533
มกราคม 2534) : 50-54.

เพ็ญแขแสงแก้ว. 2540. การวิจัยทางสังคมศาสตร์. ม.ป.ท.

พัชณี วรกวิน. 2526. จิตวิทยาสังคม ทฤษฎีและปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

พจนารถ บุญญภัทรพงษ์. 2541. “ความรู้ที่ทัศนคติต่อพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงาน
ของลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมลวดในจังหวัดปทุมธานี.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

มนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ. 2552. เอกสารประกอบการสอนวิชาสถิติและวิจัย. สถาบันเทคโนโลยี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

โยธิน ศันสนยุทธ. และจุมพล พูลภัทรชีวิน. 2524. **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

ลิขิต กาญจนารณ. 2525. **พื้นฐานพฤติกรรมมนุษย์**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วิจิตร บุญยโหดระ. 2530. **วิชาความปลอดภัย**. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

วีระเดช วงศ์สูงเนิน. 2549. “ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมกับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย,สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

วิฑูรย์ สิมะโชคดี และวีระพงษ์ เถлимจิระรัตน์. 2536. **วิศวกรรมการบริหารความปลอดภัยในโรงงาน**. กรุงเทพฯ : ประชาชน.

ศรายุทธ สมถาแสน. 2549. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าและชิ้นส่วน ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สมวรรณนาคทับ. 2556. **สถิติของพนักงาน**. กรุงเทพฯ : ฝ่ายทรัพยากรบุคคล. บริษัท กุลธรอเลิศทริค จำกัด.

สมชาย เลาะห์พิพัฒน์ชัย. 2539. “ความสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนความเชื่อในแหล่งอำนาจควบคุมทางสุขภาพกับพฤติกรรมความปลอดภัยของงานในโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมโภช เอี่ยมสุภานิต. 2524. **การปรับพฤติกรรม**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สถิต วงศ์สุวรรณค์. 2529. **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ : รวมสาสน์.

ศรายุทธ บัณฑิตไทย. 2552. “การรับรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน และ พฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัย ของพนักงานปฏิบัติการส่วนงาน โรงงานไฟฟ้า.”

สารนิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาวิศวกรรมการจัดการอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย,มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

สิทธิโชค วรรณสันติกุล. 2524. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : รวมสาสน์.

เสนาะติเยาว์. 2548. **การบริหารกลยุทธ์**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- โสภณ ไกรมาก. 2540. “การใช้เครื่องป้องกันอันตรายจากเสียงในการทำงานของคณงานใน
โรงงานหินอ่อน กรณีศึกษาอำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร.” วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต สาขาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- สุธิดา บัวทอง. 2547. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความ
ปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ ในเขตนิคม
อุตสาหกรรมบางปู.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุระจันตา. 2547. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัย
ของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ในเขตนิคม
อุตสาหกรรมบางหว้า(ไฮเทค).” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการ
จัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุเมศบุญเจริญ. 2553. มอเตอร์ไฟฟ้าอุตสาหกรรม ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสากล. คู่มือแนะนำสินค้า.
กรุงเทพฯ: ฝ่ายขายและการตลาด. บริษัท กุลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด.
- สุรพล พะยอมแย้ม. 2541. จิตวิทยาอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุชาดา สุธรรมรักษ์. 2431. เอกสารประกอบการสอน จต.101 จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน.
- สุโท เจริญสุข. 2520. จิตวิทยาสำหรับอุดมศึกษาปัญญาชน. กรุงเทพฯ : สุนีย์การพิมพ์.
- สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2541. “แนะนำมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัย
และความปลอดภัย – มอก.18000.” วารสารเพื่อคุณภาพและเทคนิคการบริหาร
อุตสาหกรรม. 5 (กรกฎาคม – สิงหาคม 2541) : 43-45.
- อรุณ รักธรรม. 2532. พฤติกรรมมนุษย์ในองค์กร. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อารี เพชรพุด. 2536. สุขภาพการทำงานและองค์ประกอบด้านบุคคล. กรุงเทพฯ : เนติกุลการ
พิมพ์.
- อิสรา ปาดแมน. 2543. “ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้สภาพงานที่เป็นอันตรายกับพฤติกรรมกร
ทำงานที่ปลอดภัย ของพนักงานฝ่ายผลิต.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
จิตวิทยาอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Anderson, P.W.P. 1989. **Safety Management for Mechanical Plant Construction.** London :
Kluwer Publishing.
- Anton, T.S. 1979. **Occupational Safety and Health Management.** New York : McGraw-Hill.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Glendon, A.L. and Mckinna, E.F. 1995. **Human Safety and Risk Management**. London : Hartnolls.
- Handley, W. 1969. **Industrial Safety Hanbook**. London : McGraw-Hill.
- Heinrich, H.W. 1978. **Industrial Accident Perception** : California : Wadsworth.
- Internation Labour Office. 1983. **Accident Prevation : A Worker's Education Manual**. Geneva : Internation Labour Office.
- Johnson, W.G. 1980. **MORT Safety Assurance Systems**.New York : Marcel Dekker.
- Ridley, J.R. 1991. **Safety at Work**. London : Hartnolls.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่องานวิจัย

เรื่อง เจตคติและพฤติกรรมที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน

บริษัท กุศลริเลิศทริก จำกัด

ผู้วิจัย นายสุจินต์ เสาศิน
 นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะการบริหารและจัดการ
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติและพฤติกรรมที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท กุศลริเลิศทริก จำกัด เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงานและเป็นการพัฒนาคุณภาพการบริหารงานของบริษัทให้สอดคล้องกับเจตคติของพนักงานยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นแบบสอบถามงานวิจัยของนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ทางผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านตอบแบบสอบถามฉบับนี้ทุกข้อเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์มากที่สุด โดยแบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลจำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแบ่งเป็น 4 ด้าน
 จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล

คำชี้แจง : โปรดอ่านและพิจารณาคำถามและทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับคำตอบที่ต้องการ และเติมคำตอบลงในช่องว่าง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

ไม่เกิน 20 ปี

มากกว่า 20 ปี – 30 ปี

มากกว่า 30 ปี – 40 ปี

มากกว่า 40 ปี – 50 ปี

50 ปีขึ้นไป

3. อายุงาน

ต่ำกว่า 2 ปี

2 – 6 ปี

มากกว่า 6 – 10 ปี

มากกว่า 10 – 15 ปี

16 ปีขึ้นไป

4. สถานภาพสมรส

โสด

สมรส

หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่

5. ระดับการศึกษา

มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. หรือต่ำกว่า

อนุปริญญา/ปวส.

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

6. การอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ในบริษัทแห่งนี้หรือจากที่อื่น

ไม่เคย

ครั้งเดียว

นาน ๆ ครั้ง

เป็นประจำทุกปี

7. ท่านเคยได้รับอุบัติเหตุจากการทำงานในบริษัทแห่งนี้หรือไม่

เคย

ไม่เคย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน

คำชี้แจง: (ข้อคำถามต่อไปนี้เป็นเกี่ยวกับเจตคติ มีคำตอบให้ท่านเลือก 5 ตัวเลือก ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง) กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกและเป็นจริงกับท่านมากที่สุด

เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. การจัดทำมาตรฐานความปลอดภัยและนำมาใช้ในบริษัท สามารถป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานได้					
2. การมีคณะกรรมการด้านความปลอดภัยจะช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุได้					
3. การเสริมสร้างความปลอดภัยในการทำงานเป็นหน้าที่ของทุกคน					
4. การกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบในงานที่ชัดเจนทำให้การปฏิบัติงานมีความปลอดภัยมากขึ้น					
5. มาตรการด้านความปลอดภัยไม่ทำให้เกิดความยุ่งยากในการปฏิบัติงาน					
6. การมีมาตรการด้านความปลอดภัยจะทำให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน					
7. มาตรการด้านความปลอดภัยเป็นสิ่งแรกของนโยบายในหน่วยงาน					
8. การจัดให้พนักงานปฏิบัติงานที่เหมาะสมกับความถนัดจะช่วยลดอุบัติเหตุได้					
9. การมีผู้ร่วมงานที่มีความรู้ด้านความปลอดภัยจะช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุได้					
10. ผู้บริหารระดับสูงควรให้ความสำคัญต่อมาตรการด้านความปลอดภัย					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ชนด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
11. สถานที่ทำงานควรมีการจัดวางอุปกรณ์ ให้ เหมาะสมกับการใช้งานเพื่อลดอุบัติเหตุ					
12. การถอดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายออกขณะ ปฏิบัติงาน อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้					
13. ควรมีการตรวจพื้นที่ทำงานเกี่ยวกับความ ปลอดภัยก่อนการปฏิบัติงานทุกครั้ง					
14. เมื่อเครื่องมือหรืออุปกรณ์ชำรุดเสียหาย ควร รายงานให้หัวหน้างานทราบ เพื่อดำเนินการ ซ่อม					
15. การปฏิบัติงานทุกครั้งต้องคำนึงถึงความ ปลอดภัยเสมอ					
16. การพบสิ่งที่จะนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุ จำเป็นต้องรายงานให้หัวหน้างานทราบ					
17. การประเมินความเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุมี ความจำเป็นมากในการทำงาน					
18. การใช้อุปกรณ์และเครื่องมือที่ไม่เหมาะสม กับงานจะทำให้เกิดอุบัติเหตุได้					
19. การวางแผนเหตุฉุกเฉินในกรณีต่าง ๆ จะทำ ให้เกิดการสูญเสียน้อยลง					
20. การจัดอบรมด้านความปลอดภัยในการ ทำงานช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุได้					
21. การจัดอบรมด้านความปลอดภัยมีความ จำเป็นต่อพนักงานทุกคน					
22. เครื่องหมายเตือนอันตรายควรติดอยู่ในที่ เห็นชัดเจน และไม่มีสิ่งใดบดบัง					
23. การเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติงานจำเป็นต้อง อบรมการปฏิบัติงานประจำเครื่องใหม่ทุกครั้ง					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
24. การมีส่วนร่วมในมาตรการด้านความปลอดภัยจะช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุการทำงานได้					
25. การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานให้พนักงานได้ศึกษามีส่วนช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน					
26. การแลกเปลี่ยนความรู้ด้านความปลอดภัยทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานดีขึ้น					
27. การแนะนำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามมาตรการด้านความปลอดภัยทำให้การเกิดอุบัติเหตุลดลง					
28. การนำมาตรการด้านความปลอดภัยมาใช้ให้มีประสิทธิภาพควรมีการชี้แจงให้ข้อมูล เชิญชวนและรณรงค์การปฏิบัติงานที่ปลอดภัย					
29. การสอบสวน การวิเคราะห์หาสาเหตุเพื่อหาแนวทางป้องกันการเกิดอุบัติเหตุอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุได้					
30. การทำบันทึกการเกิดอุบัติเหตุที่ครบถ้วนสมบูรณ์จะช่วยส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงานได้					
31. หัวหน้างานควรมีส่วนร่วมในการเขียนรายงานการเกิดอุบัติเหตุ					
32. หัวหน้างานควรมีการปรับปรุงสภาพการทำงานทันทีหลังเกิดอุบัติเหตุและทำการสอบสวนแล้ว					
33. การทำงานโดยมีจิตใจไม่พร้อมหรือผิดปรกติ เครียด ขาดสมาธิ มีผลต่อการเกิดอุบัติเหตุ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
34. การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันอันตราย จากการทำงานอย่างเพียงพอจะ ช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุได้					
35. การมีความรู้ความเข้าใจเรื่องความปลอดภัย ในการทำงาน ช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุได้					
36. การปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัยใน การทำงาน เป็นการลดการเกิดอุบัติเหตุได้					
37. การติด โปสเตอร์ที่แสดงผลเสียหายของการ ไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตราย จะช่วยจูงใจให้ พนักงานใช้อุปกรณ์ป้องกันมากขึ้น					
38. การรณรงค์ด้านความปลอดภัย จะช่วยลด การเกิดอุบัติเหตุในการทำงานได้					
39. การซ่อมหนีไฟเป็นสิ่งที่จำเป็นและไม่เป็น การเสียเวลาในการทำงาน					
40. การตรวจสอบและติดตามผลการปฏิบัติงาน ด้านความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยลด อุบัติเหตุได้					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน

คำชี้แจง: ข้อคำถามต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน มีคำตอบให้ท่านเลือก 5 ตัวเลือก ได้แก่ ปฏิบัติมากที่สุด ปฏิบัติมาก ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติน้อย ปฏิบัติน้อยที่สุด กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน	ระดับพฤติกรรม				
	ปฏิบัติมากที่สุด	ปฏิบัติมาก	ปฏิบัติปานกลาง	ปฏิบัติน้อย	ปฏิบัติน้อยที่สุด
<u>ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน</u>					
1. ท่านไม่หยอกสื่อกับเพื่อนร่วมงานขณะทำงาน					
2. ท่านรีบทำความสะอาดเมื่อพบน้ำ ของเหลว หรือสารเคมีหกลงพื้น					
3. ท่านจะไม่ลงมือทำงานเมื่อไม่เข้าใจวิธีการทำงาน					
4. ท่านสอบถามหัวหน้างานเมื่อเกิดความสงสัยในการปฏิบัติงาน					
5. ท่านรักษาบริเวณที่ทำงานให้สะอาดอยู่เสมอ					
6. ท่านดูแลไม่ให้มีสิ่งของกีดขวางทางเดินและทางออกฉุกเฉินในการปฏิบัติงาน					
7. ท่านแต่งกายถูกต้องเหมาะสมกับสภาพการทำงานทุกครั้ง					
8. ท่านไม่ฝืนทำงานต่อทั้งที่รู้สึกไม่สบาย					
9. ท่านแจ้งหัวหน้างานทันทีเมื่อพบสายไฟหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าชำรุด					
10. ท่านไม่ดื่มสุรา หรือของมึนเมาก่อนหรือขณะปฏิบัติงาน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน	ระดับพฤติกรรม				
	ปฏิบัติ มากที่สุด	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปานกลาง	ปฏิบัติ น้อย	ปฏิบัติ น้อยที่สุด
<u>ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย</u>					
1. ท่านทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานจากหัวหน้างาน					
2. ท่านมีการศึกษาขั้นตอนการทำงานก่อนเริ่มงานใหม่ทุกครั้ง					
3. ท่านทำงานด้วยความระมัดระวังเสมอ					
4. ท่านย่อเข้าเพื่อวางของหรือยกของจากพื้น					
5. ท่านอ่านประกาศเตือนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงาน					
6. ท่านปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ ป้ายเตือนความปลอดภัย และคำแนะนำเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน					
7. ท่านให้ความสำคัญเรื่องความปลอดภัยในการทำงานต้องมาก่อนเสมอ					
8. ท่านดำเนินการขออนุญาตทำงานในพื้นที่เสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานทุกครั้ง					
9. ท่านใช้อุปกรณ์ความปลอดภัยทุกครั้งเมื่อทำงานบริเวณที่มีอันตราย					
10. หากท่านเป็นคนสูบบุหรี่ท่านจะสูบบุหรี่ในบริเวณที่อนุญาตให้สูบบุหรี่เท่านั้น					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน	ระดับพฤติกรรม				
	ปฏิบัติมากที่สุด	ปฏิบัติมาก	ปฏิบัติปานกลาง	ปฏิบัติน้อย	ปฏิบัติน้อยที่สุด
<u>ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย</u>					
1. ท่านให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกวดคำขวัญความปลอดภัย					
2. ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งเมื่อมีกิจกรรมรณรงค์การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล					
3. ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งเมื่อมีกิจกรรมการรณรงค์ลดอุบัติเหตุเป็นศูนย์					
4. ท่านให้ความร่วมมือในกิจกรรม 5ส					
5. ท่านเข้าร่วมอบรมทุกครั้งเมื่อมีการอบรมวิธีการใช้งานเครื่องจักรที่ถูกต้องและปลอดภัย					
6. ท่านได้รับการสอนงานหรือเรียนรู้วิธีการทำงานเมื่อต้องทำงานกับเครื่องจักรใหม่					
7. ท่านเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับการปลูกจิตสำนึกด้านความปลอดภัยในการทำงานเป็นประจำทุกปี					
8. ท่านได้รับการสอนงานหรือเรียนรู้วิธีการทำงานเมื่อต้องย้ายแผนกใหม่					
9. ท่านได้รับการสอนงานหรือเรียนรู้วิธีการทำงานเมื่อเปลี่ยนแปลงวิธีการผลิตใหม่					
10. ท่านเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับการทบทวนวิธีการทำงานที่ปลอดภัยเป็นประจำทุกปี					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน	ระดับพฤติกรรม				
	ปฏิบัติมากที่สุด	ปฏิบัติมาก	ปฏิบัติปานกลาง	ปฏิบัติน้อย	ปฏิบัติน้อยที่สุด
<p><u>ด้านการใช้เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์</u></p> <p><u>เพื่อความปลอดภัย</u></p> <p>1. ก่อนเปิดสวิทซ์ให้เครื่องจักรทำงานต้องมั่นใจว่าพร้อมใช้งาน ไม่มีสิ่งกีดขวางต่อการทำงาน</p> <p>2. ท่านมีการตรวจเช็คสภาพอุปกรณ์หรือเครื่องมือให้พร้อมใช้งานก่อนใช้งานทุกครั้ง</p> <p>3. ท่านมีการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ตามคู่มือหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานทุกครั้ง</p> <p>4. ท่านเก็บอุปกรณ์หรือเครื่องมือต่างๆ แยกเป็นสัดส่วน เป็นระเบียบ เพื่อสะดวกในการใช้งาน</p> <p>5. ท่านเลือกใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือให้ถูกกับชนิดของงาน</p> <p>6. ท่านบำรุงรักษาอุปกรณ์หรือเครื่องมืออย่างสม่ำเสมอ เช่น ทำความสะอาด ตรวจเช็คและเก็บเข้าที่หลังเลิกใช้งาน</p> <p>7. ท่านไม่ทำความสะอาด ปรับแต่งใดๆ ขณะที่เครื่องจักรกำลังทำงาน</p> <p>8. ขณะเครื่องทำงานท่านไม่เอื้อมมือข้าม หรือกระทำการอันหนึ่งอันใดต่อเครื่องที่จะนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุ</p> <p>9. ไม่ควรเข้าไปทำงานกับเครื่องจักรที่ไม่ได้รับการอบรมการใช้งานและไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง</p> <p>10. เมื่อท่านตรวจพบเครื่องจักรชำรุดหรือไม่พร้อมใช้งานต้องรีบแจ้งหัวหน้างานเพื่อดำเนินการแจ้งซ่อม</p>					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

คำชี้แจง: โปรดแสดงข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะด้านต่างๆ เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน
ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน

ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย

ด้านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย

ด้านการใช้เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นายสุจินต์เสาสิน
วัน เดือน ปีเกิด 18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2518
ที่อยู่ 79/795 หมู่ที่ 7 ถนนสังฆประชาแขวงลำผักชี เขตหนองจอก
กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10530
ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2544 ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ประสบการณ์การทำงาน พ.ศ. 2548 – ปัจจุบัน ซุปเปอร์ไวเซอร์
บริษัท กุลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด
E-Mail suj.in.saosin@gmail.com
โทรศัพท์ 098-253-7819

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้